

ROČENKA

2019/2020

**VOJENSKÁ STŘEDNÍ ŠKOLA A VYŠŠÍ ODBORNÁ ŠKOLA
MINISTERSTVA OBRANY V MORAVSKÉ TŘEBOVÉ**

OBSAH

Slovo velitele	2
Škola, kde každý je někdo	3
Historie školy.....	4
Velitelský a učitelský sbor.....	6
Průběh školního roku	9
Četa C4A	27
Četa C4B	41
Četa C4C	56
Četa E4A	72
Četa T3A	86
Seznamy tříd.....	89

Slovo velitele

Vážení absolventi,

vykonali jste maturitní zkoušky a opouštíte Moravskou Třebovou – město, které bylo čtyři roky vaším druhým domovem. Získali jste potřebné vědomosti a dovednosti, abyste mohli úspěšně pokračovat ve studiu na vysokých školách nebo zahájili vojenskou kariéru v AČR. Bez ohledu na to, kde budete v budoucnu pracovat, budete reprezentovat školu svými výsledky a přispívat k její dobré pověsti. Končí pro vás významná etapa života, v jejímž průběhu jste si více či méně ujasnili, co chcete ve svém životě dělat.

V této souvislosti je třeba vzpomenout, že téměř osmdesát pět procent letošních absolventů se rozhodlo požádat o přijetí do služebního poměru vojáka z povolání. Zvolili jste nelehkou cestu a budou na vás kladeny vysoké nároky. Čeká vás další vzdělávání v oblasti odborné přípravy a budete muset prokázat morální i mravní kvality, které jsou nezbytným předpokladem k tomu stát se respektovanými příslušníky praporčického nebo důstojnického sboru ozbrojených sil České republiky.

Jako absolventi oboru Vojenského lycea s maturitním předmětem vojenská profesní příprava jste si ověřili a zvládli předpokládané praktické dovednosti, které využijete v dalším období např. při základním výcviku ve Vyškově. I obor Elektrotechnika se neustále vyvíjí a přizpůsobuje se potřebám vzdušných sil, proto pracujeme nadále na vybudování moderních elektro dílen a zázemí pro odbornou praxi. Pro zvýšení fyzické zdatnosti, obratnosti a vytrvalosti miníme vybudovat Dráhu NATO, která bude sloužit nejen pro potřeby žáků školy.

Také domovy mládeže jsou již v novém kabátě. Rekonstrukce byla dlouhá a náročná, někteří z Vás ji pocítili na vlastní kůži. Nyní ještě probíhají rekonstrukce sociálních zařízení a nových kuchyněk, vyřešily se i tolik diskutované ledničky. Chceme dokončit úpravu společenského sálu Na Písku a pustili jsme se konečně do rekonstrukce kinosálu a přebudovali ho na reprezentativní aulu školy.

Ve školním roce 2020/2021, kdy budeme slavit 85. výročí vzniku vojenského školství v Moravské Třebové, by měl být otevřen obor Strojírenství na naší nové pobočce v Sokolově. Pojetí vzdělávacího procesu bude zaměřeno nejen na osvojování teoretických poznatků, ale i na rozvíjení technicko-logického myšlení, vytváření schopnosti analyzovat a řešit problémy, důraz bude kladen na rozvoj praktických dovedností.

Ted' si myslíte, že vše už umíte a znáte a je Vám vše jasné. Praxe však ukáže, že tomu tak není. Čeká na Vás ještě dlouhá cesta.

A mé přání závěrem – jestli se i v budoucnu nebudete stydět prohlásit „Jsem absolventem Vojenské střední školy v Moravské Třebové“, bude to znamenat, že jsme na správné cestě a naše práce má smysl.

Všem přeji pevné zdraví a hodně úspěchů do dalších let. Zlomte vaz!

velitel školy

plukovník gšt. Ing. Zdeněk MACHÁČEK

Škola, kde každý je někdo!

Primárním úkolem školy je vzdělávání. Jeho nedílnou součástí je také branná, vlastenecká, společenská a občanská výchova mladých lidí. Škola se proto podílí na tematicky zaměřených akcích Armády ČR a v rámci regionu spolupracuje s řadou civilních subjektů.

Žáci každoročně reprezentují školu na veřejnosti při různých společensko-kulturních akcích, které pořádá Armáda České republiky, jako jsou například Dny Sil podpory Armády ČR – Darkovičky, Dny Pozemního vojska Armády ČR – Bahna, Dny NATO – Dny Vzdušných sil Armády ČR, Rožnovská valaška nebo Mezinárodní vojenská pouť v Lurdech.

Samozřejmostí je účast studentů na vzpomínkových pietních aktech pořádaných Ministerstvem obrany a Československou obcí legionářskou k připomenutí účasti československých vojáků v bojích první a druhé světové války. Nezapomínáme ani na významná výročí, jako jsou Den vzniku samostatného československého státu a Den válečných veteránů.

Žáci školy pomáhají organizovat branné dny pro základní školy regionu. Spolupracují také při pořádání akcí pro Oblastní charitu Moravská Třebová a vzdělávací instituce v Moravské Třebové a okolí. Tradiční je i spolupráce školy s dětskými a zájmovými organizacemi.

Kromě sportovních soutěží pořádaných v resortu Ministerstva obrany se studenti pravidelně účastní krajských přeborů a regionálních sportovních akcí v plavání, basketbalu, florbalu, futsalu, přespolním běhu a dalších sportech.

Historie školy

Již v roce 1922 byla v objektu utečeneckého tábora z let první světové války otevřena první česká menšinová škola v Moravské Třebové (jako součást ruského reálného gymnázia).

Vojenské využití současného areálu Vojenské střední školy a Vyšší odborné školy Ministerstva obrany v Moravské Třebové lze datovat od roku 1934, kdy požádalo okresní hejtmanství o umístění čs. vojenské jednotky ve městě. Od 1. 9. 1935 v objektu působilo **Státní vojenské reformní reálné gymnázium (SVRRG)**, v té době byl objekt dobudován péčí vojenské správy. Za tři roky předválečné existence navštěvovalo školu přes 700 studentů, z nichž řada se zapojila do protifašistického odboje doma i v zahraničí. SVRRG bylo výběrovou střední školou, která měla poskytnout žákům předběžné všeobecné vzdělání, jež by jim umožnilo studium na vysoké škole technické všech oborů nebo na univerzitě (vyjma oboru historie, klasické filologie a teologie, kde bylo třeba vykonat dodatečnou zkoušku z jazyka řeckého nebo latinského) a dalo jim zároveň určitou průpravu branné výchovy před vstupem do škol pro důstojníky v záloze (všech zbraní).

V letech 1939–1945 byl areál využíván jako zajatecký tábor francouzských, britských a jugoslávských důstojníků (Offlag VII/F). Za uvedenou dobu jím prošlo přes 4 500 příslušníků výše uvedených armád.

Od roku 1945 do roku 1947 bylo v objektu umístěno velení 1. tankového sboru. Od r. 1947 do roku 1949 11. tanková brigáda. Od podzimu 1949 zde začala působit **Vojenská škola Jana Žižky (VŠJŽ)**, která byla v roce 1969 přejmenována na **Vojenské gymnázium Jana Žižky (VGJŽ)**, které v areálu působilo do 30. 9. 1996.

V souvislosti s celkovou reorganizací Armády ČR byla v roce 1996 v Moravské Třebové zřízena **Střední technická škola Ministerstva obrany**. Jejím posláním se stala výchova všestranně připravených profesionálů v duchu nejlepších demokratických tradic našeho národa. Škola spolupracuje s řadou organizací. Na prvním místě je to Československá obec legionářská, která nad ní převzala patronát. Od října 1997 nese škola čestný název **Škola Čs. obce legionářské** a jako výraz ocenění spolupráce při výchově mladé generace jí byl předán legionářský prapor.

Se zápisem Střední technické školy Ministerstva obrany v Moravské Třebové do rejstříku škol a na základě rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy o udělení akreditace vzdělávacího programu pro Vyšší odbornou školu Ministerstva obrany v Moravské Třebové byl dnem 1. června 2006 upraven název Střední technické školy Ministerstva obrany v Moravské Třebové na **Vojenská střední škola a Vyšší odborná škola Ministerstva obrany v Moravské Třebové**.

Dne 7. října 2014 schválil ředitel Vojenského historického ústavu úpravu znaku Vojenské střední školy a Vyšší odborné školy Ministerstva obrany. Její znak tvarově vychází ze znaku Státního vojenského reformního reálného gymnázia, který byl zaveden v roce 1935. Znak je tvořen štítkem s dominujícími lipovými listy a gotickým mečem položeným na červenobílém poli. Ornamenty lipových listů jsou odděleny modrou barvou tak, aby celkové barevné vyznění tvořilo trikolóru.

VELITELSKÝ A UČITELSKÝ SBOR

Velení školy

Vrchní praporčík školy Stanislav SMITAL, velitel školy plukovník Generálního štábu Ing. Zdeněk MACHÁČEK, právnička nadporučice Mgr. Michaela MACOUNOVÁ, náčelník štábu podplukovník Ing. Viliam BEKE, zástupce velitele podplukovník Ing. Josef HLOUPÝ

Oddělení vzdělávání

Psycholožka Mgr. Hana VAŇKOVÁ, metodik pro vzdělávání Ing. Lenka LAZROVÁ, organizační pracovnice Vladislava KNÁPKOVÁ, vedoucí starší důstojník-specialista podplukovník Ing. Břetislav ŠTĚPÁNEK, Ph.D., pracovník štábu nadrotmistr Radek ŠULC, organizační pracovník Ing. Josef LORENZ

Učební skupina přírodovědná

Miroslava HERELOVÁ, RNDr. Hana NEČASOVÁ, Mgr. Ivana JÍLKOVÁ, Mgr. Eva PROCHÁZKOVÁ, RNDr. Zuzana MACHÁČKOVÁ, vedoucí skupiny učební RNDr. Iveta WILNEROVÁ

Učební skupina jazyková a humanitní

Mgr. Libuše KOŘÍNKOVÁ, nadporučice Mgr. Olga JURÁNKOVÁ, Mgr. Josef KUČERA, vedoucí učební skupiny Mgr. Klára MOTLOVÁ, Mgr. Andrea MARTINKOVÁ, Mgr. Jana ZELENDOVÁ, Mgr. Gabriela OŠKEROVÁ, PaedDr. Jana JAKUBCOVÁ, Mgr. Pavlína JANDLOVÁ, Carmen Gabriela BÁRTOVÁ, Mgr. Stanislav SOUKUP, Mgr. Věra PACLÍKOVÁ, Mgr. Barbora VACKOVÁ, Elena MAZUROVÁ ZEMÁNKOVÁ

Učební skupina základních odborných předmětů

RNDr. Pavel OLŠOVSKÝ, Ph.D., Ing. Petr CHARVÁT, Mgr. Radek KONEČNÝ, Ing. Igor FABIAN, vedoucí učební skupiny major Ing. et Ing. Ondřej KROPÁČEK, RNDr. Dagmar ŠTĚPÁNKOVÁ, Mgr. Richard CVRKAL, Ing. Otto VAIS, kapitán Ing. Petr HENDRYCH, Ing. Bc. Miloslav ŠPLÍCHAL

Učební skupina managementu a tělovýchovy

Ladislav DOSTÁL, vedoucí učební skupiny major Mgr. Ing. Petr TATALÁK, Mgr. Václav KOSTELNÍK, nadporučice Mgr. Radka ZAVŘELOVÁ, Petr PLISKA, kapitán Mgr. Petr SMUTEK, nadrotmistr Milan ISAIÁŠ, nadporučík Bc. Tomáš PLOCR

Velitelé 1. školní roty

Nadporučík Bc. Jan ZAPLATIL, nadporučík Bc. Vlastimil OUZKÝ, nadporučík Mgr. Bc. Petr VANDUCH, nadporučík Mgr. František ŠKABRAHA, nadporučík Bc. Marek POSPÍŠIL, kapitán Mgr. Karel BURIAN

Velitelé 2. školní roty

Výkonný praporčík rotmistr Lukáš DOSTÁL, major Ing. Pavel RAJJ, nadporučík Bc. Miroslav KLOS, nadporučík Ing. Vojtěch BYRTUS, kapitán Ing. Michal ŠMERÁK, nadporučík Bc. Richard PASÍRBEK, nadporučík Bc. René HARTIG, nadporučík Bc. Zbyněk PAVLÍČEK, nadporučík Ing. Radek RUBÍN

PRŮBĚH ŠKOLNÍHO ROKU

Den Síl podpory AČR Cíhelna 2019

Ve dnech 16. a 17. srpna 2019 se konala v Králické pevnostní oblasti dvacátá druhá vojensko-historická akce Den Síl podpory AČR Cíhelna 2019. Již tradičně se na této akci podílela Armáda ČR společně s městem Králíky, aktivními zálohami, složkami IZS, Celní správou ČR, Vězeňskou službou ČR, Vojenským muzeem Králíky a kluby vojenské historie.

Letošní ročník akce Cíhelna byl věnován prioritně jaru 1945 s názvem „Svoboda přichází přes Slezsko“. V rámci dvou velkých bojových rekonstrukcí jsme si připomněli klíčové okamžiky osvobozovacích bojů v prostoru Ostravska z jara 1945. Cíhelna každoročně vzdává hold všem, kdo bojovali jak v severním pohraničí, tak na všech frontách druhé světové války. Chápali svůj bojový úkol jako otázku své cti a občanské povinnosti. V dalších ukázkách se předvedly všechny složky IZS. Hejtman Pardubického kraje Martin Netolický převzal nad akcí opět osobní záštitu. Za velení AČR přijel zástupce náčelníka Generálního štábu generál poručík Jaromír Zůna. S proslovem vystoupil ředitel sekce podpory MO generál major Štefan Muránský.

Za naši školu se letos Cíhelny zúčastnilo deset žáků z kroužku vojenské historie, který s vojenským muzeem v Králíkách úzce spolupracuje. Jejich pomoc začala jako vždy stavěním kulís vesničky, silnice,

úpravou míst pro ukázky a přípravou vybrané techniky na ukázky. V našem stánku bylo opět k vidění několik typů maket vojenských zbraní, které přilákaly mnoho zájemců, a to jak potenciální žáky školy, tak generaci tatínků či dědečků, kteří zavzpomínali na službu v armádě.

Nastoupila stovka nováčků

Pondělí 2. září 2019 bylo prvním dnem školního roku 2019/20. Stávající žáci školy přijeli již tradičně v neděli večer. Nováčci se scházeli před branou školy v pondělí kolem osmé hodiny ranní, kde na ně čekali přidělení instruktoři ze třetích ročníků, kteří je budou provázet první týdny ve škole.

V 7:20 při slavnostním nástupu přivítalo velení školy stávající žáky. Maturantům velitel připomněl, že jejich důležitý krok k ukončení studia se blíží, a všem popřál úspěšný školní rok. Došlo i na udělení odměn za ukončený školní rok. Poté se žáci odebrali do svých mateřských učeben a přivítali se s třídními učiteli.

Instruktoři začali plnit svoji funkci a nováčci se na ně mohou obracet s jakoukoliv prosbou nebo dotazem. Jejich cesta po vkročení do areálu školy pokračovala na domov mládeže, kde odevzdali vyplněné formuláře a vyzvedli si první výstrojní materiál. Ještě je čekalo ubytování na pokojích a prohlídka areálu školy. Chlapce neminulo ani střihání, které je v den nástupu povinné. Všem dívkám jejich vlasy zůstaly, ale úpravu účesu mají jednotně danou a musí ji dodržovat. Následuje návštěva ošetrovny a výdej dalšího materiálu. Materiál dostávají postupně, začíná se sportovním vybavením, poté nafasují stejnokroj vzor 95, tzv. „maskáče“ a jako poslední stejnokroj vzor 97.

Žáky pak čeká ještě v dalším týdnu adaptační proces mimo areál školy, kde se upevní kolektivy jednotlivých čet a dojde k seznámení a navázání kamarádství. Po návratu je čeká učení, a to jak nové látky, tak nových dovedností.

Rodiče prvků se sešli v učebnách se třídními učiteli a veliteli čet. Byli seznámeni s tím, jak to chodí, co mohou čekat, a zároveň jim byla představena psycholožka, výchovná poradkyně a právnička. Asi nejdůležitější informací pro rodiče bylo, že slavnostní slib proběhne 27. září od 10:00 na náměstí T. G. Masaryka v Moravské Třebové, kde vyslovením „Tak slibuji!“ uzavrou první měsíc pobytu ve škole.

Ještě než zasednou do lavic

Podle tradice se čtyři prvních ročníků druhý týden v září místo do lavic přesunuly ve dvou turnusech do tábořiště na Svratouchu. Byly tam pro ně nachystány tři dny plné seznamovacích, taktických a především týmových her. Hlavním cílem těchto aktivit bylo nastartovat a urychlit proces vzájemného poznání mezi sebou, a to včetně třídního učitele a velitele čety.

O celý program se starali pracovníci střediska volného času Tramtáryje Svitavy. Při hrách, jako je Humanitární mise, Žízeň po životě nebo Operace srdce, zjistili žáci, jak důležitá je v kolektivu komunikace. Náročné dny zakončilo společné posezení s kytarou u ohně. Před všemi četami je teď čtyřletá cesta v nové partě, která první vazby tvořila právě na Svratouchu.

Pobyt na stanovené základně provázelo příjemné počasí. Chladné večery a noci o sobě daly znát hned, jak se setmělo. Bonusem byla „domácí strava“, o kterou se postarali jako vždy výborní kuchaři. V pondělí již žáci poprvé zasedli do školních lavic, aby se konečně poznali s vyučujícími.

Dny NATO 2019

Největší bezpečnostní přehlídka v Evropě Dny NATO a Dny Vzdušných sil AČR letos probíhala ve dnech 21. – 22. září a přinesla jedinečnou ukázkou společného letu mistra světa elitní letecké série Red Bull Air Race Martina Šonky létajícího na stroji Extra 300 a kpt. Ivo Kardoše pilotujícího letoun JAS-39C Gripen.

124 žáků 2. a 3. ročníku opět přispělo k hladkému průběhu této velkolepé akce. Z toho čtyři žáci byli vyčleněni pro výpomoc ASC Dukla Praha a třem žákům byl svěřen propagační stan školy, kde se návštěvníci mohli seznámit s informacemi ohledně přijímacích zkoušek na vojenskou střední školu, dnů otevřených dveří a hlavně mohli diskutovat přímo s žáky o jejich vlastních zkušenostech ze studia na naší škole. Počet návštěvníků stánku byl enormní, o čemž vypovídalo množství vydaných propagačních materiálů, i když tyto byly předávány za předvedenou fyzickou aktivitu zájemců, jako jsou dřepy či kliky.

Návštěvnost tohoto ročníku potvrdila vzrůstající oblibu jmenované akce, k čemuž přispělo tentokrát i krásné počasí. Žáci byli ovšem vystaveni nadměrným teplotním výkyvům, kdy ráno teplota dosahovala jen 6 °C a v průběhu dne vystoupala až na 25 °C. Přesto se naši žáci se všemi nástrahami zabezpečení pořadatelské služby a dalšími úkoly na ně kladenými vypořádali na výbornou, za což si opět vysloužili slova chvály a uznání od široké veřejnosti i z řad vojenských profesionálů. Účast na této akci byla pro žáky přínosná jak z hlediska plnění zadaných úkolů, tak z hlediska seznámení s ozbrojenými složkami ČR i spojeneckých států napříč celým spektrem bezpečnostních složek.

V kurzu základní přípravy naši absolventi obstáli

Dne 1. srpna 2019 začal kurz základní přípravy pro budoucí studenty Univerzity obrany a četu bývalých žáků naší školy u Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově. Po čtyřech týdnech příprav a odborného výcviku se ve čtvrtek 29. srpna uskutečnila v areálu kasáren Dědice slavnostní vojenská přísaha. Složili ji všichni absolventi naší školy, kteří kurz započali. Přelet bojového letounu, bojový prapor Velitelství výcviku – Vojenské akademie v rukou čestné čety Posádkového velitelství Praha, slova přísahy, státní hymna, přítomnost těch nejbližších,

ale i významných hostů – to vše umocňovalo atmosféru slibu věrnosti České republice, slibu zavazujícího k plnění vojenských povinností.

Dne 20. září 2019 proběhlo vyřazení ze základní přípravy. V průběhu osmi týdnů si naši absolventi zopakovali a prohloubili základní práva a povinnosti vojáka, zvládnutí hlavní dovednosti k přežití na bojišti, obsluhu a střelbu z ručních zbraní a ověřili své fyzické a psychické předpoklady pro výkon vojenské služby. Devět nejlepších z celého kurzu bylo za své výsledky oceněno písemnou pochvalou, z toho pět bylo bývalých žáků VSS a VOŠ MO.

Po úspěšném zakončení základní vojenské přípravy teď ti, kteří se rozhodli pro vstup do akademické obce, budou slavnostně imatrikulováni na začátku října a v univerzitních učebnách nahradí své předchůdce. Ostatní budou zařazeni do řad příslušníků AČR. Děkujeme absolventům, že šíří dobré jméno naší školy.

Žáci ovládli náměstí

V pátek 27. září 2019 ovládli náměstí v Moravské Třebové žáci vojenské střední školy. Pro 96 žáků a žákyň 1. ročníků to byl den jejich slavnostního slibu – první krok v jejich budoucí kariéře v řadách vojáků Armády České republiky.

Než nastal tento slavnostní den, žáci poctivě trénovali pořadovou přípravu. Ještě ve čtvrtek si vyzkoušeli na generálním nácviku, jak vše bude vypadat, aby v pátek bylo vše dokonalé. Jak řekl velitel školy ve svém projevu: „Můj obdiv mají již teď, protože za 16 dnů od nástupu do školy se dokázali připravit na dnešní slavnostní akt v takové míře, že se nemusí vůbec stydět za své vystupování.“

Slavnostní akt začal v areálu školy, za přítomnosti hostů i veřejnosti, tradičním pietním aktem k uctění obětí obou světových válek i zahraničních misí. Poté se všichni přesunuli v čele s vojenskou hudbou na náměstí T. G. Masaryka, kde v 9:55 přeletem letounů JAS-39 Gripen začal samotný akt slavnostního slibu. Po předání hlášení a přehlídce nastoupených jednotek následovaly proslovy čestných hostů a velitele školy. Poté jeden z žáků 1. ročníku přečetl slavnostní slib a náměstím zaznělo sborové „Tak slibujeme!“. Na blízkých našich „prváčků“ bylo vidět hrdost i dojetí. Ceremoniál byl ukončen slavnostním pochodem s přeletem bojového vrtulníku Mi-24. Následoval přesun jednotek do areálu školy a poté odjezd domů na víkend.

Na školu nastoupilo v září do dvou oborů, které v současné době naše škola nabízí, 100 žáků a žákyň, slavnostní slib už neskládali všichni. První krok v pátek zvládlo 96 žáků. Teď je čeká náročné studium,

kteří vede k maturitě. Poté následuje dvouměsíční kurz základní přípravy a kariéra u AČR. Jak řekl brigádní generál Radek Hasala ve svém projevu: „Absolventi vaší školy patří vždy k nejlepším u nás v kurzu základní přípravy, a tak se na vás za čtyři roky těšíme ve Vyškově.“

Příští rok řady slibujících mohou rozšířit žáci oboru Strojírenství, který je plánován od školního roku 2020/21 na pobočce v Sokolově.

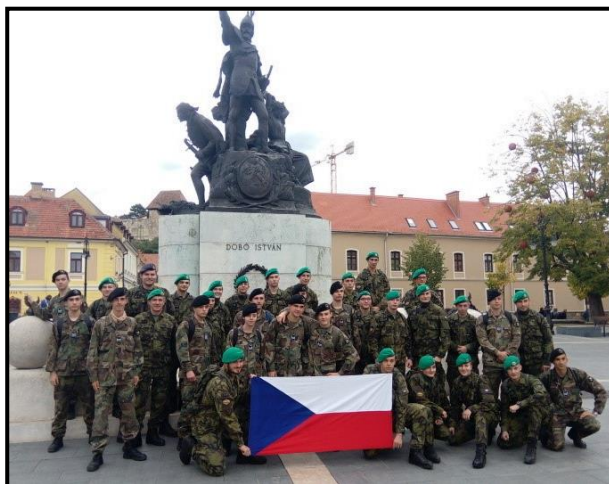
Rádi bychom touto cestou poděkovali za hladký průběh slavnostního slibu Policii ČR, Městské policii, Technickým službám Moravská Třebová a za dlouhodobou spolupráci městu Moravská Třebová.

Maďarsko potřetí a zase jínak

Již potřetí se naši žáci zúčastnili setkání se spřátelenou vojenskou školou Karla Kratochvíla v Debrecíně. Nízké ranní teploty pondělního rána doprovázely brzký odjezd do hlavního města Budapešti, kde jsme ve spolupráci s kpt. Andrássem Feketem a vedoucím domova mládeže panem Attilou Bársonym absolvovali prohlídku maďarského parlamentu. Do cíle v Debrecínu jsme pak dorazili ve večerních hodinách. I přes to jsme se dočkali srdečného přivítání, které zahrnovalo večeři a typický maďarský zákusek připravený žákyněmi zdejší školy.

Druhý den ráno jsme se zúčastnili slavnostního nástupu se vztyčováním státních vlajek a prohlídky školy. Dopoledne pokračovalo návštěvou Muzea 5. střelecké brigády Štěpána Bočkaje a největšího místního vojenského hřbitova, kde jsme se dozvěděli o smutných osudech 133 vojáků české a moravské národnosti, kteří zemřeli v průběhu první světové války na území města Debrecínu a jeho blízkém okolí. Náhrobkům našich vojáků jsme spolu se skupinou vybraných maďarských studentů symbolicky vzdali poctu a jejich hroby označili naší státní vlajčkou. Vyvrcholením celé akce byl pietní akt za přítomnosti veřejnosti, který naplnil zbytek dopoledne. Po obědě jsme se vypravili za doprovodu učitelů humanitních předmětů a ředitele školy na prohlídku středověké univerzity, židovské čtvrti a centra města.

Následující dopoledne vyplnila návštěva debrecínského IQ centra Agora, kde jsme si v doprovodu našich nových maďarských přátel na vlastní kůži mohli vyzkoušet naši zručnost, sílu, virtuální realitu a ověřit teoretické znalosti ze školy. Příjemným překvapením bylo nečekané setkání s primátorem města Debrecín panem László Pappem, který s námi krátce pohovořil. Cestu do univerzitního

města nám zpříjemnila procházka v arboretu, kterou doprovázelo slunné počasí. Pohodový program vystřídal adrenalin ve formě vyčerpávajícího paintballového turnaje mezi národnostně smíšenými týmy. Zbylou energii jsme proměnili v zážitky z místních termálních lázní.

Hlavní myšlenkou našich hostitelů bylo zdůraznění důležitosti znalosti válečné historie a navázání na ni. S touto ideou jsme měli možnost se seznámit při čtvrtetní návštěvě hradu v městě Eger. Prohlídka byla zajímavá především díky autenticky oblečenému průvodci, jeho poutavému vyprávění v angličtině a praktické ukázce dobových zbraní. Celý výlet jsme završili středověkou hostinou.

Páteční ráno před odjezdem zpět do Moravské Třebové bylo ve znaku dojemného loučení, vzájemného předávání darů a pamětních předmětů. Představitelé škol přednesli krátké proslovy, ve kterých vyjádřili budoucí snahu o udržení nově vzniklých tradic a oboustranné spolupráce. Oficiální konec našeho pobytu vyjadřovalo slavnostní sejmутí vlajek obou zemí.

V průběhu zpáteční cesty jsme se jednohlasně shodli, že i během krátké doby může vzniknout přátelství a lze poznat mnoho nového. Rádi bychom tímto článkem poděkovali všem, kteří se podíleli na této akci. Zároveň věříme v nové setkání a pokusíme se o zabezpečení stejně kvalitního pobytu u nás v Moravské Třebové. Všem čtenářům přejeme tak jako naši maďarští přátelé: „Erőt, egészséget!“

žákyně Vendula KOLAŘÍKOVÁ a Ema MUDROVÁ

Rakouští vojáci v naší škole

Ve dnech 14. – 25. října 2019 absolvovali v naší škole kurz českého jazyka tři rakouští vojáci a jeden občanský zaměstnanec Bundesheeru. Po příjezdu si vojáci za doprovodu npor. Michaely Macounové a asistentky velitele Lucie Vašákové prohlédli areál školy a večer se s vyučující českého jazyka Mgr. Libuší Kořínkovou a s žáky 3. ročníku prošli městem. Zvláště byli nadšeni Křížovým vrchem.

Výuka začala 15. října a skládala se z hodin konverzace českého jazyka, byla zaměřena na výuku odborné terminologie, ale i běžné konverzace a reálií, na nichž se podílely Mgr. Klára Motlová, Mgr. Barbora Vacková, Mgr. Libuše Kořínková a PaedDr. Jana Jakubcová. V hodinách vojenské profesní přípravy, vedených mjr. Petrem Tatalákem, vojáci absolvovali taktickou, střeleckou, spojovací přípravu, topografii, byli seznámeni se strukturou AČR, rovněž se zúčastnili plavání, vojenského lezení, běhu na překážkové dráze.

Součástí kurzu byly i exkurze. Pod vedením Ing. Lenky Lazarové navštívili Národní centrum zásob

humanitární pomoci SSHR v Olomouci, Vojenské muzeum a pevnost v Králíkách. Také se zúčastnili praktické výuky elektrotechniků v Lanškrouně. Dne 24. října se uskutečnila exkurze na katedru letectva a letecké techniky Univerzity obrany v Brně.

Příjemným osvěžením kurzu byla prohlídka moravskotřebovského zámku. Na závěr se konalo příjemné posezení s lektory a s vedením školy. Vojáci byli návštěvou naší školy nadšeni a již se těší na příští kurz.

Svatomartinské veselí

Již deset let drží krásnou tradici Svatomartinského veselí Charita Moravská Třebová. Rádi na tuto akci půjčujeme sál Na Písku. Letos bylo vybráno datum 6. listopadu.

Úvodní slovo si vzala paní ředitelka Ludmila Dostálová z charity, přivítala hosty, seznámila přítomné s programem a poté již mohla propuknout zábava. S prvními tony začala většina klientů tančit, pozadu nezůstali ani naši žáci. Během odpoledne se na parketu předvedly mažoretky Poupata z Rozstání a své dovednosti předvedli žáci ZUŠ Moravská Třebová. K tanci a poslechu hrála skupina Domino. Před večerí dorazil i svatý Martin na bílém koni a nechybělo ani zábavné losování o ceny. Bohatý program si všichni náramně užili.

Velmi aktivně a s nadšením pomáhala organizátorům skupina dobrovolníků složená z žáků Vojenské střední školy. Našli si však i čas na zábavu a tanec. Všech deset žáků tak bylo v průběhu celého odpoledne i večera skvělou obsluhou i milými společníky.

Příkladnou reprezentaci školy předvedli žáci, jmenovitě Anežka Adámková, Kateřina Formanová, Michal Gula, Dominik Krejčí, Natálie Kadlčíková, Simona Mairychová, Petr Ondra, Linda Rounová, Nela Strnadová a Petr Štěch.

Akce se konala pod záštitou hejtmána Pardubického kraje Martina Netolického, za přispění města Moravská Třebová a ve spolupráci s VSŠ a VOŠ MO v Moravské Třebové.

Škola otevřela své brány zájemcům

Přes šest set návštěvníků přišlo na první Den otevřených dveří do Vojenské střední školy a Vyšší odborné školy MO v Moravské Třebové. Jediná škola svého druhu v České republice je dlouhodobě známá velkým zájmem o studium.

„Těší nás, že i v letošním roce již po prvním dnu máme taková vysoká čísla návštěvnosti. Čekají nás ještě další dva dny, a to 6. prosince a 17. ledna,“ pochvaloval si náčelník štábu pplk. Viliam Beke.

Tradičně bylo zahájeno prezentací základních informací o nabízených oborech, průběhu školního roku, zájmových aktivitách a přijímacím řízení. I letos nabízíme tři obory studia, Vojenské lyceum a Elektrotechniku v Moravské Třebové a Strojírenství v pobočce Sokolov. Nejvíce dotazů je vždy k přijímacímu řízení a úspěšnosti. Státní část je jednotná pro celou republiku. Naším specifikem je test tělesné připravenosti. Chlapci i dívky absolvují běh na 1 000 metrů a podle pohlaví shyby nebo šplh na tyči. Náčelník štábu podplukovník Viliam Beke zájemce upozornil: „Každý rok zdůrazňujeme, že nelze mít nula bodů z běhu nebo silové disciplíny. Na našich stránkách naleznete nově i přípravný tříměsíční tréninkový plán pro dívky i pro chlapce, zkuste jej využít.“

Následovala prohlídka školy. V roli průvodců byli žáci školy, každý toho mohl využít a vznést jakýkoliv dotaz. Jak prozradila jedna ze žákyň: „Nejčastěji chtějí vědět, jaký je režim, a zajímají je střelby a přežití, prostě ta vojenská část.“ Během prohlídky bylo k vidění vše, co škola nabízí: od učeben jak klasických, tak odborných, přes tělocvičny, sportoviště, prostory pro volnočasové aktivity, až po stravovací a ubytovací prostory. Jako vždy je nejatraktivnější ukázka musada v režii žáků.

Poslední zastávkou na Dni otevřených dveří byla rekrutační pracoviště. Zde si mohli zájemci rezervovat termín ve vojenské nemocnici a vyplnit všechny potřebné formuláře.

26. října proběhl první Den otevřených dveří v pobočce Sokolov. Jak probíhá studium na vojenské škole, zájemcům přiblížil žák druhého ročníku.

Naší studentí se zúčastníli projektu v Rakousku

Ve dnech 4. – 15. listopadu 2019 se pět žáků naší školy zúčastnilo zahraničního projektu a kurzu německého jazyka. Kurz německého jazyka probíhal první týden ve Vídni na Institutu jazykové přípravy rakouské armády. V druhém týdnu se projekt zaměřený na kulturu národů, zvyky a zajímavosti z jednotlivých států

uskutečnil na zámku Reichenau asi 70 km jižně od Vídně v podhůří Alp.

Projektu se společně zúčastnili žáci rakouské střední školy, vojáci jordánské armády, vojáci Srbska, Francie, Černé Hory, Bosny a Hercegoviny, příslušníci armády z Ukrajiny

a žáci naší vojenské střední školy. Kromě projektu a prezentací se žáci mohli zdokonalit v německém jazyce a také ve volném čase navštívili různá historická místa v centru Vídně. Navštívili také zámek Schönbrunn, krásnou zoo, technické muzeum a také je velice zaujala návštěva vojenského muzea.

Na závěr projektu měl npor. Petr Vanduch, který naše žáky doprovázel, přátelské setkání s velitelem Institutu pro jazykovou přípravu vojáků rakouské armády plk. Thomasem Fronkem. Přáním pana plukovníka bylo, aby se prohloubila spolupráce mezi institutem ve Vídni a naší školou, a těšil se na další projekt, který se uskuteční příští rok.

Líbavá prověřila připravenost „čtvrťáků“

Ve dnech 4. – 14. listopadu 2019 proběhl ve vojenském výcvikovém prostoru Libavá za podpory instruktorů ze 74. lehkého motorizovaného praporu Bučovice komplexní polní výcvik žáků 4. ročníku Vojenského lycea. Výcvik byl rozdělen do dvou bloků po jednom týdnu.

První blok měl za cíl zopakovat a procvičit již získané základní vojenské dovednosti, jako jsou například bojové drily, topografie, chemická, střelecká a spojovací příprava. Jelikož většina z těchto oblastí byla s žáky teoreticky zopakována na škole, mohlo veškeré úsilí jak instruktorů, tak žáků směřovat k uvedení této teorie do praxe.

A jak vypadala realita běžného dne? Budiček, následovala rozsvička, v 07:00 snídaně a pak už jen přesun do prostoru, kde se prováděl samotný výcvik. Čas oběda se trávil pod stromem s ešusem v ruce. Odpoledne se neslo v podobném duchu jako

dopoledne. Až za tmy se vydávala večere, následovala nezbytná údržba zbraní a materiálu, vydání úkolu na další den, osobní příprava a večerka.

Druhý blok začal nedělním přesunem z komfortní ubytovny do prostoru CBOO (cvičiště boje o osadu), kde si žáci vyzkoušeli, jak těžké je postavit několik velkých vojenských stanů. Následný den brzy ráno byly vydány úkoly k přesunu do prostoru obrany, doplnila se munice, spojaři naložili své vysílačky a čtyři vyrazily na přesun ve skrytu mlhy. O několik hodin později žáci s polní lopatkou v ruce zahájili budování svých okopů v rámci opěrných bodů čet. Následující den byl věnován útočným činnostem. Jednotlivá družstva trénovala potlačení slabšího protivníka. Kvůli vytrvalému dešti a možnosti pádu stromů bylo rozhodnuto přerušit noční výcvik a čtyři byly staženy do stanového tábora. Ve středu ráno byli všichni zase v pohybu a nákladní vozidla žáky přesunula

do prostoru, ze kterého se měli zrychleným přesunem dostat zpět na základnu. „Ke konci tohoto přesunu jsem byl svědkem ne zcela obvyklých situací, kdy si naši žáci v závěrečném stoupání navzájem pomáhali, silnější brali batohy slabším a žáci C4C si dokonce zpívali. Musím přiznat, že v tu chvíli jsem pociťoval hrdost na tuto partu lidí tahajících za jeden provaz s cílem dokázat všem, že na to mají,“ dodal vrchní praporčík školy S. Smital.

Závěrem bychom rádi poděkovali vojákům z Bučovic, a to nejenom těm, kteří s žáky běhali po poli, ale také těm, které tolik vidět nebylo, ale bez nichž by to prostě nešlo.

Robotí soupeřili v překonávání „horského hřebene“

Na 11. ročník Robosoutěže pro SŠ, kterou organizuje Elektrotechnická fakulta ČVUT v Praze, se připravily tři týmy žáků prvního až třetího ročníku oboru Elektrotechnika. Jejich autonomní roboti ze stavebnice LEGO Mindstorms EV3 Education se ve středu 20. listopadu 2019 poměřili s konkurencí z jiných středních škol.

Složení týmů:

tým RobotsVSMT – Matěj Papežík, Vlastimil Burian, Lukáš Ryšavý

tým Lvi žerou první – Vít Jaška, Karel Kubinec, Martin Kotek

tým Bazova raketa – Albert Foglar, Filip Černovský, Petr Olša

Úloha pro tento rok se jmenovala Mountain Climber.

Roboti překonávali napodobeninu horského hřebene, kde stoupání a klesání bylo stupňovité. Žáci museli tentokrát řešit zejména konstrukci robota, která umožní vystoupat a sejít hřeben a zabránit převrácení nebo jiným předvídatelným těžkostem. Přejít z počátku hřebene na jeho konec se musel zvládnout v časovém limitu 90 sekund i s postupně narůstající složitostí cesty v každém kole.

V prvních třech jízdách se našim týmům dařilo, minimálně jednou úspěšně zdolali celý hřeben, a tím se zařadili mezi úspěšné soutěžící. Nasbírané body z jízdy nakonec stačily na postup do další části jen jednomu týmu, ale ani jemu se nepodařilo probojovat do prosincového finále. Z celkového počtu 37 soutěžních skupin se tým Lvi žerou první umístil na 13., tým RobotsVSMT na 20. a tým Bazova raketa na 26. místě.

Po ukončení soutěže jsme mohli nahlédnout do laboratoře katedry řídicí techniky, kde nám studenti předvedli robota složeného převážně z dílů stavebnice LEGO Mindstorms EV3. Přes metr vysoká konstrukce

připomínala jeho slavnějšího kolegu z filmu Číslo 5 žije. Předváděný robot zvládá dálkově řízené činnosti, např. pohyb v různých směrech, hlasový pozdrav, zamávání, nabízení letáku, složitější pohyby. Zvládnutí komunikace s okolím se teprve připravuje. Žáci si mohli vyzkoušet ovládat robota

a následně se i informovat u tvůrců o konstrukci, programování a problémech, se kterými se potýkali při sestavování. Původně krátká ukázka se změnila v příjemné hodinové setkání a povídání si lidí s podobnými zájmy.

I letos se nám ve velké konkurenci středních škol opět dařilo a těšíme se na řešení dalších zajímavých robotických úloh v následujících ročnících.

Slavnostní mše svatá pro hnutí Na vlastních nohou – Stonožka

První prosincový pátek se již podeváté, v katedrále svatého Víta, Václava a Vojtěcha v Praze, konala slavnostní mše svatá za sdružení Stonožka, stonožkové děti, pedagogy a příslušníky Armády ČR. Mezi hosty byli i vybraní žáci 1. – 4. ročníku naší školy. Mši celebroidl Jeho Eminence Dominik kardinál Duka spolu s vojenskými kaplany a dalšími duchovními.

Po příjezdu se žáci setkali s pořadateli, aby od nich dostali instrukce, co zabezpečit. „Hlavně si to užijte, to je hlavní!“ řekla paní Běla Gran Jensen, zakladatelka hnutí Jensen Na vlastních nohou.

Stonožkové děti v průběhu mše přednesly za doprovodu pěveckého sboru a sboristů z Opery Národního divadla přímlyvy za děti bez domova, bez rodiny, za osamocené lidi bez lásky a za vojáky a jejich rodiny. Poté kardinálovi předaly dary společně s hosty, mezi nimiž byli například náčelník GŠ AČR gen. Aleš Opata, gen. Petr Pavel nebo gen. Josef Šíba, který byl oceněn první, nově zavedenou cenou Jensen.

Paní Běla při předávání ceny nezapomněla připomenout, že je to již bezmála 20 let, co spolupracuje s armádou.

Katedrálou prosvícenou paprsky slunce na závěr zazněla státní hymna, s jejímiž posledními tóny byla akce zakončena.

Sbírka ke Dni válečných veteránů

Popáté se vojenská škola zapojila do sbírky ke Dni válečných veteránů pro Vojenský fond solidarity pořádané ve spolupráci s Charitou České republiky. V naší škole byla vybrána částka 13 530,- Kč. I když byla částka nižší než v loňském roce, je to úžasný výsledek, který si zaslouží slova díků. Výtěžek z této sbírky bude použit na nákup vánočních dárků pro děti vojáků, kteří zemřeli při plnění služebních úkolů. Za Vojenský fond solidarity děkujeme žákům vojenské školy, občanským zaměstnancům a vojákům z povolání, kteří do této sbírky přispěli.

S roboty na pedagogické fakultě v Olomouci

Letos se členové kroužku Mechatroniky a robotiky rozhodli zopakovat loňský úspěch na soutěži malých robotů RoboTrip 2019, kterou organizuje katedra technické a informační výchovy Pedagogické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci. Dne 11. 12. 2019 se zúčastnilo soutěže více než 130 týmů z Česka, Slovenska a Polska ve třech věkových kategoriích.

Volba pro naše soutěžní disciplíny padla na Stopaře s překážkami a Lego konstruktéra. Roboti v obou disciplínách se stavěli ze stavebnice LEGO Mindstorms EV3 Education.

Do disciplíny Lego konstruktér se opět přihlásil tým RobotsVSMT (Matěj Papežík a Vlastimil Burian). Žáci v místě soutěže řešili konstrukční úlohu autonomního robota, který v časovém limitu postaví pyramidu z dřevěných klád. Po tříhodinové přípravě předvedli svůj výtvar a podařilo se jim zařadit se mezi úspěšné řešitele s bodovým ohodnocením. Získané body zajistily týmu v této náročné disciplíně pěkné 4. místo.

Méně zkušení členové kroužku si vybrali disciplínu Stopař s překážkami a vytvořili tři týmy: Lvi žerou první (Vít Jaška a Karel Kubinec), Bazova raketa (Albert Foglar, Petr Olša) a Bagančata (Filip Černovský, Michal Fatěna). Předem postavení autonomní roboti museli zvládnout bez cizí pomoci tři různě náročné trasy, které obsahovaly klikatící se čáry, jejich křížení nebo přerušené úseky a překážky. Po absolvování všech kol se podařilo obsadit týmu Lvi žerou první 8., týmu Bagančata 11. a týmu Bazova raketa 13. místo.

Naši žáci se opět dokázali prosadit v mezinárodní konkurenci a předvést své dovednosti a nadšení při řešení technických úkolů.

Návštěva z Velvyslanectví Maďarské republiky

Dne 15. ledna 2020 přivítali hlavní funkcionáři na půdě školy velvyslance Maďarské republiky dr. Miklóse Borose a vojenského leteckého přidělence plukovníka Zsolta Annuse.

Vzhledem k tomu, že VSŠ a VOŠ MO dlouhodobě spolupracuje s vojenskou školou v Debrecínu a každoroční výměnné stáže mají již pevné místo v životě školy, byla tato návštěva jen dalším krokem k prohloubení spolupráce. Cílem návštěvy, která se uskutečnila na žádost pana velvyslance, bylo seznámit se s chodem jediné vojenské střední školy na území ČR. Nutno dodat, že zástupci naší školy měli již několikrát možnost zúčastnit se akcí pořádaných panem velvyslancem. Velitel školy plk. gšt. Zdeněk Macháček nejprve seznámil vzácnou návštěvu s výchovně vzdělávacím posláním školy, s obory vzdělání a s dalšími oblastmi života

na naší škole. Mimo jiné ocenil, že i jako jediná střední škola jsme schopni zajistit absolventům zaměstnání. Žáci, kteří chtějí pokračovat v kariéře u Armády České republiky, mají zajištěnou pozici u útvarů nebo pokračují ve studiu na Univerzitě obrany. Jednotlivé útvary si absolventy školy velice chválí. Po zodpovězení otázek, především ze strany pana velvyslance, následovala prohlídka areálu školy, která zahrnovala nejen ukázkou vybavenosti školy, ale i ukázky dovedností žáků při výcviku na lezeckém trenažéru Jakub, při nácviku prvků boje zblízka musado a také návštěvu výuky.

Během rozhovorů pan velvyslanec opakovaně chválil naši školu. Mimoto také uvedl, že jej velice těší současná spolupráce, a vyjádřil zájem o další prohlubování partnerské spolupráce mezi středními vojenskými školami, která by měla být podpořena i podepsáním dohody MO o oboustranné spolupráci mezi našimi státy. Dle sdělení plukovníka Annuse maďarská strana již návrh této dohody dokončuje.

Na závěr návštěvy se pan velvyslanec zapsal do kroniky školy.

Příjímací zkoušky nanečisto

Ve VSS a VOŠ MO v Moravské Třebové a ISŠTE v Sokolově se konaly ve čtvrtek 6. února 2020 přijímací zkoušky nanečisto.

Celkově se zkoušek zúčastnilo 111 žáků základních škol z celé republiky, v Moravské Třebové bylo 70 a v Sokolově 41 žáků.

Příjímací zkoušky nanečisto pro studium vojenské střední školy jsme letos organizovali poprvé. Větší účasti žáků zabránila chřipková epidemie. Zkoušky se konaly z českého jazyka a literatury, matematiky a přezkoušení z tělesné výchovy.

Výsledky nedopadly právě nejlépe. Většina uchazečů nezvládla testy z matematiky. Neúspěch v těchto testech ještě neznamená, že uchazeč nemá předpoklady ke studiu vojenské střední školy. Věříme, že výsledky v přijímacích zkouškách nanečisto bývají zpravidla horší než u oficiálních přijímacích zkoušek. Je to dáno tím, že se mnozí uchazeči poprvé setkávají s použitým typem testu, způsobem kladení otázek, způsobem záznamu odpovědí a podobně. Tuto situaci a případný stres zvládá každý jedinec jinak.

Ing. Josef Lorenz jménem velení školy děkuje všem zaměstnancům školy, kteří se podíleli na zabezpečení zkoušek.

Projekt Edison 2020

Stejně jako v předchozích letech se i letos naše škola zapojila do projektu Edison, který organizuje společnost AIESEC. Cílem projektu je setkávání a sblížování lidí z různých zemí světa a bourání zažitých stereotypů a předsudků. V rámci projektu zde působilo v týdnu od 3. do 7. února 2020 šest lektorů z různých koutů světa. Konkrétně to byli Lu z Tchaj-wanu, Sarah z Indonésie, Ons z Tuniska, Yana z Ukrajiny, Shivansh z Indie a Steven z Kolumbie.

Lektoři se zapojili do výuky anglického jazyka ve všech ročnících. Úkolem lektorů bylo seznámit žáky se zvyky, tradicemi, památkami, přírodními zajímavostmi, se životem a současnou situací v zemích, z nichž pocházejí. To vše zvládli žákům přiblížit prostřednictvím prezentací a krátkých videí. Výuku prokládali poutavým vyprávěním a popisem.

Letošní ročník byl výjimečný, jelikož se o zahraniční lektory více starali žáci. Ti si pro lektory připravili prohlídku města Moravská Třebová, zábavu ve školním klubu, sportovní večer a prohlídku Muzea školy. Oživení přišlo také v podobě ochutnávky českých pokrmů a nápojů. V pátek se lektori zúčastnili maturitního plesu E4A.

Vrcholem celého týdne bylo uspořádání „mezinárodní vesničky“ v prostorách školní jídelny. Zde měl každý z lektorů připraven svůj stánek, v němž představoval zemi, ze které pochází, fotografiemi, propagačními letáky, charakteristickými drobnými předměty, vlajkou apod. Jedním z největších lákadel byly pro žáky ochutnávky tradičních pokrmů připravených jednotlivými lektory.

Projekt Edison 2020 skončil a my si po roce opět uvědomili, jak jsme na celém světě stejní ve svých odlišnostech.

Žáci prolévali krev

Ani nepřízeň počasí v podobě hustého sněžení neodradila 32 žáků vojenské střední školy od jejich dobrého úmyslu darovat tekutinu nejcennější – lidskou krev. Svitavská nemocnice se tak dne 5. února 2020 v dopoledních hodinách stala útočištěm mladých mužů a žen, z nichž většina darovala krev poprvé. V přestávce mezi učením a výcvikem si tak našli chvíli, aby dali naději lidem, kteří jejich krev potřebují. Trocha osobního

nepohodlí je pak neodradila od toho, aby se hned na místě nepřihlásili na další odběr v květnu. Toho se však zúčastní pouze část dnešních dárců, protože většina z nich se již bude intenzivně připravovat na maturitní zkoušky. I ti si však s sebou odnáší ochotu a dobrou vůli pomoci ostatním lidem ve svém budoucím působišti. Podařilo se tak

rozšířit dárcovskou základnu a někteří z žáků se již po prvním odběru zajímali o možnosti darování plazmy, červených krvinek, či dokonce kostní dřeně. Poděkování patří i sestřičkám z transfuzního úseku svitavské nemocnice, které našim žákům připravily příjemné a vstřícné prostředí. Naše škola na oplátku mohla nabídnout své žáky, kteří své vrstevníky převyšují v mnoha ohledech důležitých pro dárcovství krve.

Národní finále v kybernetické soutěži

Ve školním roce 2019/2020 probíhá čtvrtý ročník soutěže pro studenty středních škol v kybernetické bezpečnosti. Pořádá ji česká pobočka AFCEA (Armed Forces Communications & Electronics Association) a její partneři. Podrobnosti o soutěži lze najít na webu soutěže www.kybersoutez.cz.

Soutěž má tři kola. Prvního, všeobecného, se zúčastnil i velký počet studentů naší školy, z nichž někteří postoupili do druhého kola. Proběhlo na podzim 2019. Z jednoho tisíce pěti set účastníků druhého kola postupuje z kategorie středoškoláci třicet šest studentů do národního finále.

Mezi těmi úspěšnými je i náš student Michal Č. z čtyř C4C. Úspěch v druhém kole ho stál spoustu energie, úsilí a přemýšlení. Uspěl v konkurenci studentů z IT nebo elektro škol, kde se výpočetní technice dává větší prostor. O to je jeho úspěch cennější. Z 1500 účastníků druhého kola skončil na třicátém třetím místě.

Dne 21. února 2020 navštívil naši školu místopředseda soutěžního výboru Ing. Karel Macek, aby Michalovi předal pozvánku k účasti v národním finále a cenu za dosažené výsledky. Během setkání Ing. Macek představil soutěž a přiblížil její význam a smysl. Přítomen byl také velitel školy plukovník gšt. Ing. Zdeněk Macháček, který Michalův úspěch ocenil a popřál mu úspěch i ve finále.

Národní finále proběhne 23. dubna 2020 v Muzeu Škoda Auto v Mladé Boleslavi. O významu účasti v národním finále svědčí i to, že diplom potvrzující účast nahrazuje přijímací zkoušky na některé vysoké školy. A headhunteři tam také nejezdí jen tak na výlet. *(pozn. vlivem pandemie Covid-19 bylo národní finále zrušeno)*

Michalovi přejeme dobrý „sicflajš“ nejen v přípravě na finále v kybernetické soutěži, ale i k maturitě, která ho čeká. A dobrou volbu v další cestě životem.

27. reprezentační ples velitele VSŠ a VOŠ MO

V pátek 21. února 2020 se uskutečnil v sále Na Písku již 27. reprezentační ples velitele Vojenské střední školy a Vyšší odborné školy Ministerstva obrany v Moravské Třebové.

Slavnostní večer zahájila v pozici moderátorky Eva Čížková, která přivítala významné hosty v sále a společně s velitelem školy plk. gšt. Ing. Zdeňkem Macháčkem popřáli všem krásný večer a příjemnou zábavu. Pozvání přijali vzácní hosté jako zástupce ředitele sekce rozvoje sil brig. gen. Ing. Petr Čepelka, ředitel operačního odboru sekce plánování schopností MO plk. gšt. Ing. Rudolf Honzák, velitel 22. vrtulníkové základny plk. gšt. Ing. Rudolf Straka, náčelník geografické služby AČR plk. gšt. Ing. Marek Vaněk, místopředseda ČSOL plk. v. v. Tichomír Mirkovič a mnoho dalších.

O úžasný taneční i poslechový zážitek v průběhu celého večera se postaral taneční orchestr James Band z Hradce Králové, díky kterému byl parket plný tančících párů od začátku až do konce. Neméně důležitou součástí večera bylo vystoupení Vojenského uměleckého souboru Ondráš se svou „cimbálovou muzikou“ v předsálí. O půlnoci proběhlo slosování místenek všech přítomných hostů, z nichž si někteří kromě příjemných zážitků odnesli domů i pěkné ceny.

Touto cestou bychom rádi poděkovali nejen všem organizátorům a sponzorům, ale i všem hostům, kteří se postarali o příjemnou atmosféru a krásný večer. Velké poděkování patří Agentuře GONG Olomouc a VLRZ – Vojenskému klubu Vyškov.

Moderní formy výuky na vojenské škole

V únoru 2020 se naše škola zapojila do Výzvy č. 65 z OP VVV a spustila dvouletý projekt „Moderní formy výuky na vojenské škole“. Jednou z aktivit projektu je i implementace ICT do výuky, díky níž byly tři učebny anglického jazyka plně vybaveny tablety, které jsou ve vyučování používány ke zpestření běžné výuky. Již po prvních dvou týdnech je zcela zřejmé, že žáci tuto možnost oceňují a používání tabletů vede k jejich vyššímu zájmu o výuku a větší motivaci. V hodinách nyní mohou vyučující a žáci využívat materiály online přímo během výuky, která se tak stává pestřejší a pro žáky přináší okamžitou zpětnou vazbu. Vyučující také tvoří své vlastní kvízy, hry a další materiály na probíranou gramatiku či na procvičení slovní zásoby – možností je skutečně mnoho.

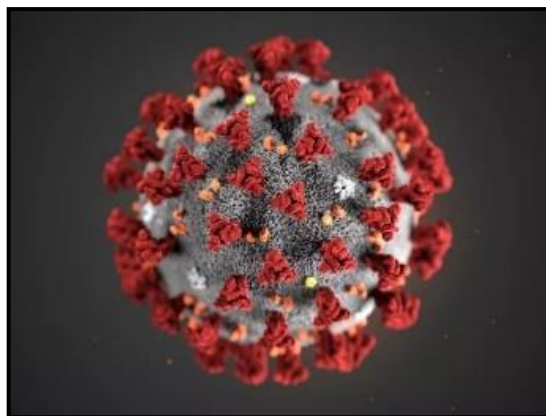
Kromě zmíněné implementace ICT do výuky přináší projekt další možnosti a aktivity pro žáky a pedagogy, a to pestrou nabídku kroužků a doučování pro žáky ohrožené školním neúspěchem, možnost realizace projektových dnů mimo školu (na rok 2020 je jich naplánováno pět) a více příležitostí k osobnostnímu a profesnímu rozvoji pedagogického sboru prostřednictvím vzdělávacích seminářů.

Covid-19

Dne 10. března rozhodnutím hlavní hygieničky Ministerstva obrany byla zakázána osobní přítomnost žáků a studentů na středním a vyšším odborném vzdělávání ve Vojenské střední škole a vyšší odborné škole v Moravské Třebové s účinností ode dne 11. března 2020.

Rozhodnutí o mimořádných opatřeních bylo vydáno v souvislosti s nepříznivým vývojem epidemiologické situace ve výskytu onemocnění Covid-19 způsobené novým koronavirem s označením SARS-CoV-2 v Evropě. Toto opatření bylo jedním z důležitých předpokladů zamezení šíření onemocnění Covid-19 na území České republiky a v resortu Ministerstva obrany.

Maturita

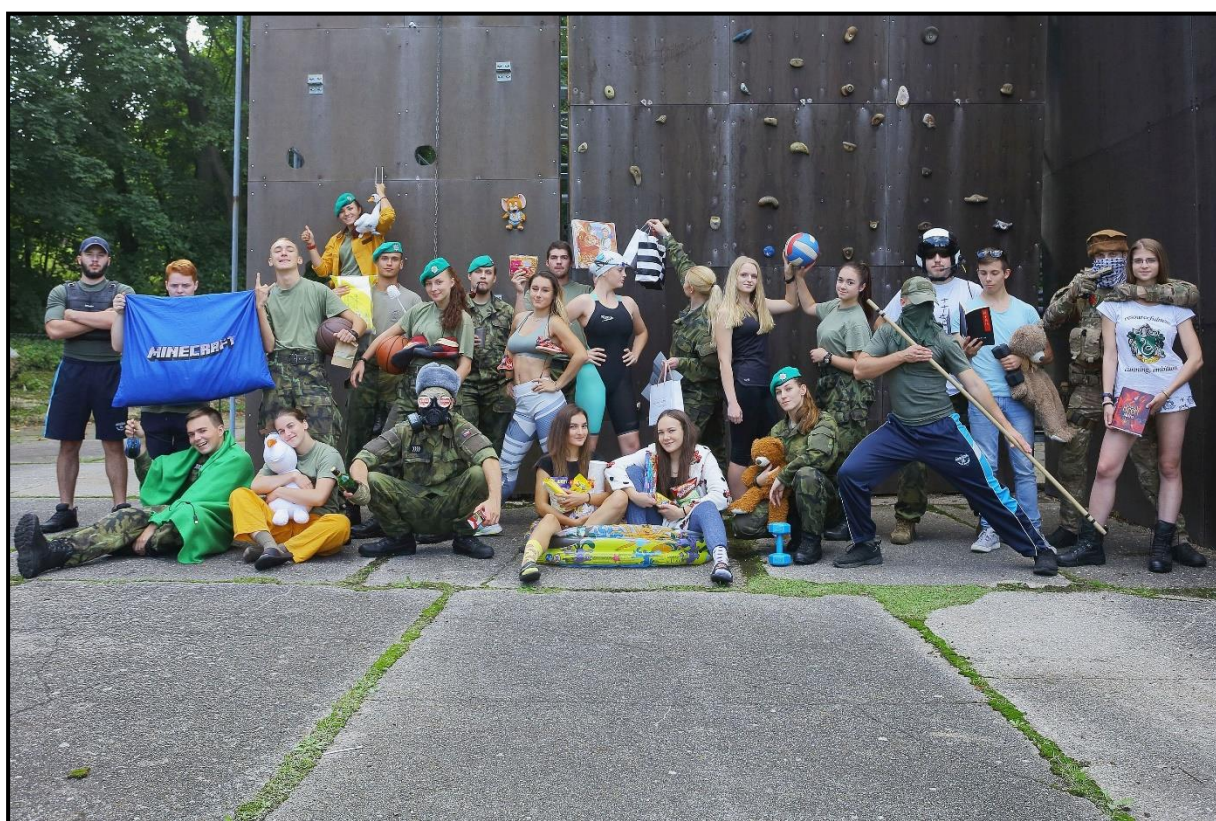
Složení maturitní zkoušky je pro žáky Vojenské střední školy a Vyšší odborné školy Ministerstva obrany v Moravské Třebové kýženým završením jejich čtyřletého studijního úsilí.

Letošní příprava maturantů byla těsně před finále zkomplikována přerušením výuky v souvislosti s Covid-19. Ani v době uzávěrky ročenky není zcela jasné, jak přesně maturitní zkoušky proběhnou. Pokud se nic nezmění, měly by se konat v průběhu června, a to bez písemných prací z českého a cizího jazyka. Předpokládaný harmonogram pak vypadá tak, že v první polovině června by proběhly v upravené podobě praktické maturitní zkoušky a didaktické testy a ve druhé polovině měsíce by na ně navázaly zkoušky ústní. Tento předpoklad se týká všech tří oborů, tj. Vojenského lycea, Elektrotechniky a Podnikání. Tradiční slavnostní vyřazení v tomto roce vzhledem k situaci neproběhne.

Četa C4A

Slovo třídního učitele

Nechce se tomu věřit, ale moji žáci, kteří před více než třemi lety nastoupili do naší školy, jsou dnes již žáky maturitního ročníku. Při nástupu do školy nikdo z nich netušil, co na ně čeká, na co se mají připravit nebo co mají očekávat.

Poprvé jsme se spolu potkali na adaptačním kurzu, který probíhal v areálu školy. Po čtrnácti dnech už žáci „vyrazili“ do lavic. Vše začalo „naostro“ slibem žáků prvního ročníku koncem září.

Zahajovali jsme v počtu 31 žáků, končí nás 24. Během studia této třídy sedm žáků odešlo z různých důvodů. Od počátku se třída jevila jako dobrý kolektiv, navíc dobře studující. Během studia se jim nejednou podařilo stát se nejlepší četou na škole. Taky jsem na ně patřičně hrdá. Mezi nejlepší studenty po dobu celého studia patřili Adéla Vejnarová, Karolína Mutlová, Klára Foltanová, Jan Kotrla a František Hořava. Zúčastnili jsme se také krajského kola recitační soutěže s názvem Ars Poetica – Puškinův památník, kde v kategorii recitace ruské poezie první příčku obsadil Matěj Zámečník a ve zpěvu pak excelovala Martina Žďánská, oba postoupili do celostátního kola.

V četě máme nejen dobré studenty, ale i žáky, kteří reprezentovali školu na veřejnosti. Patří mezi ně především Valerie Vranová, „naše běžkyně“, Martina Žďánská, „naše zpěvanka“, v CAD systémech byl úspěšný Josef Šutka, musadu se věnovali Jan Kotrla, Pavel Panovský, v basketu reprezentovali Maxim Jilík a Klára Foltanová, prostě jsme byli aktivní i mimo školu. Velkým úspěchem bylo umístění Aničky Zichové na ME v ultralehkém létání – individuálně na 3. místě a jako tým na 1. místě.

To víte, že to mezi nimi někdy i zaskřípalo, ale vždy jsme situaci zvládli a vše vyřešili.

Co říci závěrem? Byli jste fajn, mám vás ráda. Zůstaňte takoví i nadále. Přeji vám úspěšné zvládnutí maturity a ve vašem dalším profesním i osobním životě jen to dobré.

RNDr. Zuzana MACHÁČKOVÁ, třídní učitelka

Slovo velitele čety

npor. Bc. René HARTIG

S žáky ze třídy C2A jsem se poprvé setkal v říjnu roku 2017, kdy jsem nastoupil na školu jako velitel čety. Do té doby jsem s prací s mládeží neměl moc velké zkušenosti. Začátky byly těžké, ale nakonec jsme našli společnou řeč a troufnu si říct, že se z nás stali přátelé. Zažil jsem s vámi pro mě krásné dva roky, na které budu s úsměvem vzpomínat. Bylo zajímavé sledovat, jak se z šestnáctiletých trdel stávají rozumní dospěláci,

kteří si začínají uvědomovat složitosti života. Jsem rád, že jste si častokrát přišli pro radu nebo jen tak na pokec, a doufám, že vám moje rozumování pomohlo.

Ve svém dosavadním životě jsem potkal hodně dobrých lidí a vy jste nebyli výjimkou, protože jste vytvořili super kolektiv. Přeji vám hodně štěstí a úspěchu v budoucí, ať už v armádě, nebo civilní profesi. Můj názor ovšem znáte, že pokud jste došli až na konec cesty a udělali maturitu, tak by byla velká škoda nepokračovat dál v armádě. Slibuji vám, že tohle už byla moje poslední rada.

npor. Bc. René HARTIG, bývalý velitel čety

kpt. Mgr. Karel BURIAN

Velitelem čety C4A jsem se stal 1. 9. 2019, kdy jsem ji převzal od zkušeného npor. Bc. Reného Hartiga, který byl jejím velitelem dva roky. Panu nadporučíkovi bych chtěl poděkovat za to, že žáky naučil spoustu znalostí a dovedností potřebných ve vojenském životě.

Vytvořil se spolehlivý a kamarádský kolektiv, se kterým byla radost pracovat. Nebylo mnoho příležitostí lépe poznat jednotlivé příslušníky čety, ale stály za to. Jsem velmi rád, že jsem s nimi mohl strávit dvanáct dní ve vojenském výcvikovém prostoru Libavá a většinu z nich poznat i po lidské stránce. Odborná stáž ve vojenském výcvikovém prostoru Libavá pod dohledem odborných instruktorů ze 74. lehkého motorizovaného praporu Bučovice, kteří měli zkušenosti ze zahraničních misí, opět ukázala týmový duch čety a to, že při sobě budou stát v jakékoliv situaci.

Nyní už vím, že umíte rozlišit, co je dobré, správné, poctivé a slušné. Je zbytečné jmenovat jedince, protože všichni jste mi přirostli k srdci.

Loučit se s vámi nebudu, věřím, že se ještě mnohokrát uvidíme. Hodně štěstí!

kpt. Mgr. Karel BURIAN, velitel čety

O třídním učitelí

Psal se rok 2015 a my jsme nastoupili celí natěšení do prvního ročníku. Velmi milým překvapením bylo, když před nás přišla paní učitelka Macháčková, která původně naší třídní být neměla. Hned od prvního setkání nám bylo jasné, že je to pro nás přesně ta pravá. Paní učitelka je zkušený mazák a celé čtyři roky nám, jak se říká, vytrhávala trn z paty, informovala nás o každodenním dění v útrobách školy a byla tu pro nás v každé situaci, ať už šlo o vážné problémy nebo jen naše střelené nápady. Každý týden jsme se s ní setkávali na hodinách fyziky. Bylo sice hned jasné, že fyzikáře z nás neudělá, ale my jsme jí její snahu vraceli v podobě vysokého umístění v žebříčku celkových průměrů prospěchů tříd. Byly chvíle, kdy to s námi měla opravdu těžké, ale vždy jsme se jí to snažili vynahradiť.

Děkujeme za společné čtyři roky. Nikdy nezapomeneme na její hlášky v hodinách a hodiny fyziky, které nám ukázaly, že fyzika rozhodně není nic pro nás.

„Já vím, že je to omyl, že jsi ve 4. ročníku, ale stalo se.“

O velitelí čety

Pan major Rajj, tehdy ještě jako kapitán, s námi strávil náš první rok na škole. Naučil nás všechno potřebné do startu studia a dal nám dobrý základ do následujících let, co se týče kázně a pořadovky, za což mu děkujeme.

V druhém ročníku nastoupil jako ostřílený mazák pan nadporučík Hartig na post velitele čety C2A. Ze začátku to měl s námi opravdu těžké,

všechny nás ale poznal a my jeho. Shodli jsme se na jediném pravidlu: „Jak vy ke mně, tak já k vám.“ Vzali jsme to vážně a následující dva roky jsme vycházeli nejlépe, jak jsme jen mohli. V průběhu třetího ročníku, kdy jsme všichni dospěli, se naše vztahy ještě upevnilly a z pana nadporučíka se stal, dle jeho slov, „náš Bůh“.

Tímto bychom chtěli poděkovat člověku, který se neváhal ujmout 26 šestnáctiletých pubertáků a vychovat nás v to, čím jsme teď. Šel s námi do každé šílenosti, co jsme vymysleli,

a nikdy se k nám neotočil zády. Děkujeme, že jste tu byl pro nás a dal nám zkušenosti, které by nám jen tak někdo nepředal. Doufáme, že nám naše vztahy s vámi vydrží i po našem odchodu ze školy.

V posledním ročníku po velkých změnách nás dostal na starost pan kapitán Burian. Obě strany pochopily, že poslední ročník bude spíš jen o vzájemné toleranci.

Tímto bychom chtěli poděkovat především za desetidenní výcvik na Libavé, který s námi pan kapitán prožil a který byl díky jeho radám snadnější a díky jeho humoru veselejší. Také za skvělý přístup k nám, čtvrtákům, jako k dospělým lidem a snahu vyhovět všem našim přáním.

Maturitní tablo

MATĚJ ZÁMEČNÍK

PETRA VORÁČOVÁ

DAVID TUREK

MARTINA ŽĎÁNSKÁ

MAXIM JILÍK

KLÁRA FOLTANOVÁ

DANIEL BLAŽEJOVSKÝ

KATEŘINA MOLNÁŘOVÁ

PAVEL PANOVSÝ

JAN ČÍŽEK

KAROLÍNA MUTLOVÁ

JOSEF ŠUTKA

ERIKA AMBROŽOVÁ

ANDREJ LUDVÍK

ANNA ZICHOVÁ

TOMÁŠ KREJČÍ

EMA MUDROVÁ

ONDŘEJ FÁRA

FRANTIŠK HOŘAVA

ADÉLA VEJNAROVÁ

JAN KOTRLA

VERONIKA ŠVOMOVÁ

VALERIE VRANOVÁ

ALENA PADRNOSOVÁ

npor. Bc. René HARTIG

RNDr. Zuzana MACHÁČKOVÁ

kpt. Mgr. Karel BURIAN

Úspěchy žáků

Ambrožová Erika	⇒ stříbrný odznak školy
Blažejovský Daniel	⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
Čížek Jan	⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ ↳ instruktor žáků 1. ročníku ↳ absolvent výsadkového kurzu ↳ absolvent zdravotnického kurzu ↳ absolvent žlutého pásu musado MCS
Fára Ondřej	⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ ↳ reprezentace školy v počítačovém programování
Foltánová Klára	⇒ stříbrný odznak školy ↳ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ ↳ zástupce velitele čety ↳ reprezentace školy v basketbalu
Jilík Maxim	⇒ bronzový odznak školy ↳ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ ↳ reprezentace školy v basketbalu ↳ instruktor žáků 1. ročníku
Hořava František	⇒ bronzový odznak školy ↳ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ ↳ reprezentace školy v atletice ↳ absolvent výsadkového kurzu ↳ zástupce velitele čety ↳ instruktor žáků 1. ročníku
Kotrla Jan	⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ ↳ absolvent zeleného pásu musado MCS ↳ absolvent 1. stupně musado MCS ↳ instruktor žáků 1. ročníku

Krejčí Tomáš	⇨ bronzový odznak školy ⇨ zástupce velitele čety
Ludvík Andrej	⇨ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ ⇨ absolvent žlutého pásu musado MCS
Molnárová Kateřina	⇨ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ ⇨ reprezentace školy v plavání ⇨ reprezentace školy v Maďarsku
Mudrová Ema	⇨ bronzový odznak školy ⇨ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
Mutlová Karolína	⇨ stříbrný odznak školy ⇨ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ, NJ ⇨ reprezentace školy v atletice ⇨ účast na olympiádě v německém jazyce
Padrnosová Alena	⇨ bronzový odznak školy ⇨ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ ⇨ reprezentace školy v atletice
Panovský Pavel	⇨ bronzový odznak školy ⇨ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ ⇨ absolvent zeleného pásu musado MCS ⇨ absolvent výsadkového kurzu ⇨ reprezentace školy ve fotbale, přespolním běhu, atletice
Šutka Josef	⇨ bronzový odznak školy ⇨ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ ⇨ vedoucí kroužku taktiky ⇨ absolvent plachtařského kurzu ⇨ reprezentace školy v počítačovém modelování ⇨ reprezentace školy na Ukrajině

Švomová Veronika	⇒ bronzový odznak školy ↳ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
Turek David	⇒ bronzový odznak školy ↳ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ ↳ zástupce velitele čety ↳ absolvent výsadkového kurzu ↳ instruktor žáků 1. ročníku ↳ reprezentace školy ve Francii a na Ukrajině
Vejnarová Adéla	⇒ zlatý odznak školy ↳ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ ↳ účast na pietních akcích
Voráčková Petra	⇒ bronzový odznak školy ↳ instruktorka žáků 1. ročníku ↳ účast na mezinárodní vojenské pouti v Lurdech
Vranová Valerie	⇒ stříbrný odznak školy ↳ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ ↳ účast na mezinárodní vojenské pouti v Lurdech ↳ reprezentace školy v atletice, silovém čtyřboji ↳ účastnice Běžecké ligy AČR
Zámečník Matěj	⇒ bronzový odznak školy ↳ STANAG 6001 – 3. stupeň z AJ ↳ účast na recitační soutěži v ruském jazyce – Puškinův památník
Zichová Anna	⇒ stříbrný odznak školy ↳ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ ↳ reprezentace školy v atletice ↳ absolvent plachtařského kurzu ↳ účast na pietních akcích

Žďárská Martina

⇒ stříbrný odznak školy

↪ účast na recitační soutěži v ruském jazyce – Puškinův památník

↪ reprezentace školy v atletice

Fotostřípky ze života čety

Četa C4B

Slovo třídního učitele

Chtěla bych vám něco říct...

Béčko. Třída plná výjimečných, originálních, kreativních, umanutých a svéhlavých osobností. Mladých lidí s vlastním názorem a postojem. Nemohu a nechci vyzdvihovat pouze jednoho premianta, baviče nebo jednu vynikající sportovkyni, každý jedinec byl nedílnou součástí čety a dotvářel její ráz. Občas pro ně/nás nebylo jednoduché naladit se na společnou vlnu – zejména páteční dvouhodinovka literatury byla občas spíše očištěm než dychtivou cestou za poznáním, ale vždy jsme nakonec společnou řeč našli, nebo si ji „demokraticky“ odhlasovali. Vyříkali si, co nás tížilo, a zdrbali nejen bohémský život literátů. :)

Věřím, že na společné chvíle v Moravské Třebové budete rádi vzpomínat stejně jako já...

Ať už na chvíle strávené ve školních lavicích, které provázely téměř pravidelné promluvy do duše, kdy „jsme si chtěli něco říct“... nebo vám vykreslí úsměv na tváři vzpomínky na Peklo, které jsme všichni (i když někteří ne se zcela čistým štítem...) zdolali, a na další zážitky ze školních výletů a společných akcí – opékání buřtů, plesy, dětský den, besídky, debaty na chodbách ...

Snad si také vzpomenete na rady do života, které jsme si vzájemně dávali, a sílu a odvahu, jež jste stejně jako já mohli z našeho kolektivu čerpat. Děkuji.

Byli jste moje první četa – jsem pyšná, že jste ji tvořili právě VY. Přeji vám, ať nikdy neztratíte touhu objevovat nové věci, zdokonalovat sebe samotné, důvěřovat lidem a hledat pravdu a ať si vždy udržíte optimistický pohled na svět a zůstanete sami sebou.

Vaše OJ

npor. Mgr. Olga JURÁNKOVÁ, třídní učitelka

Slovo velitele čety

npor. Ing. Radek RUBÍN

Když jsem si vás první den prohlížel, říkal jsem si: „Bože, co tady chtějí, taková malá mrňousové. Kolik jich asi vydrží až do čtvrtáku?“ Vydrželo vás poměrně hodně, za což jsem velmi rád. Potěšilo mě, když jsem dostal „béčko“. Na první pohled zde byla řada rozesmátých chlapců a štěbetajících děvčat, bez kterých si naši četu nedovedu představit.

Byly to krásné roky vzájemného poznávání, lyžařský výcvik, společné chvíle na motokárách nebo výletu.

Nemohu nevzpomenout na příjemné posezení při táboráku a samozřejmě nezapomenutelnou „Náměšť“. Také výcvik nebyl vůbec špatný, ještě teď cítím plíce z rozcvíček při společném působení s vojáky z Liberce. Nebylo mnoho příležitostí lépe poznat jednotlivé příslušníky čety, ale přesto jsem za to vděčný.

Když se podívám na četu C4B, vidím partu mladých usměvavých lidí, kteří mají svoje sny a vize a se kterými se vždy rád setkám. Dnes na vás mohu být hrdý a věřím, že se v životě neztratíte. Doufám, že na Moravskou Třebovou nikdy nezapomenete.

npor. Ing. Radek RUBÍN, bývalý velitel čety

npor. Mgr. Martina Sofie HALÍKOVÁ

Není to tak dávno, co jsem „vyprovázela“ na cestu dospělosti četu C4B a je to tu znovu. Život je totiž neustálá změna. A tak i naše „alma mater“ se neustále proměňuje a vyvíjí. Nebudu se tajit tím, že po odchodu čtvrtáků jsem se moc těšila na své první prvnáčky. Na to, že jim budu pomáhat zdolávat první týdny na vojenské škole a zasvěcovat je do tajů života v uniformě.

Rok se s rokem sešel a já místo nováčků „vyfasovala“ zkušené borce – kluky a holky z čety C4B. Jako všechno na světě to má své výhody a nevýhody. V tomto případě výhody jednoznačně převažují. Tahle četa je plná báječných mladých lidí, budoucích mužů a žen, se kterými je radost spolupracovat.

Velkou zásluhu na tom má samozřejmě jejich bývalý velitel čety nadporučík Ing. Radek Rubín, který je provázel od jejich prvních nesmělých krůčků až do konce třetího ročníku. Tímto mu za jeho skvělou práci chci moc poděkovat. Podařilo se mu vybudovat dobrý a pevný základ, na kterém můžeme dál stavět.

Za těch pár měsíců bohužel nebylo moc příležitostí vás lépe poznat. Proto jsem velice ráda, že jsem s vámi mohla strávit několik dní ve VVP Libavá. Mile jste mě překvapili nejen svým zodpovědným přístupem k výcviku, ale i svou soudružností a ochotou si navzájem pomáhat. To, že je všechno v pohodě, když je venku hezky, slunce svítí a nebe je bez mráčků, je jasné. Ale být v dobré náladě, i když jste unavení, zmrzlí nebo promočení na kost, to je obdivuhodné. V téhle četě jsou našťastí lidé, které jen tak něco nerozhází.

Velice jsem také ocenila přístup holek, jejich odvahu, odhodlanost a vytrvalost. Za celou dobu nepřetržitého výcviku si ani jednu nestěžovaly, nechtěly nějaké zvláštní úlevy či výhody. Prostě pracovaly jako profesionálky a dávaly do toho všechno. A za to jim všem děkuji.

Několikrát jsem vás mohla vidět i v krizových situacích, kdy jste si všichni sáhli až na dno svých sil. Většinou teprve v krizi se ukáže, kdo jaký opravdu je. Za sebe můžu říct, že jste všichni obstáli na výbornou a zvládli to se ctí. Opravdu jsem si to s vámi moc užila a byla na vás hrdá.

Libavá je úspěšně za námi a nebude dlouho trvat a budete stát před maturitní komisí. Při složení zkoušky dospělosti vám přeji hlavně odvahu a štěstí. A po jejím úspěšném zdolání ať máte šťastnou ruku při výběru vysoké školy nebo vojenského útvaru.

Na další cestu životem vám z celého srdce přeji úspěch, spolehlivé přátele, radost, lásku a pevné zdraví.

Ať se vám splní všechny vaše sny.

npor. Mgr. Martina Sofie HALÍKOVÁ, velitelka čety

O třídním učitelí

S naší paní učitelkou Mgr. Olgou Juránkovou jsme měli tu čest hned v prvním týdnu našeho působení na této škole. V adaptačním procesu za námi přišla mladá usměvavá slečna a snad jen málokdo mohl uvěřit tomu, že toto je a bude naše třídní. Ač bylo naše první setkání poněkud rozpačité, zanedlouho jsme si k sobě našli cestu a brzy nám došlo, že paní učitelka je přesně ten typ člověka, který za námi bude stát za jakékoli situace a bude se nám snažit pomoci, jak nejlépe to půjde. To se nám také během studia mnohokrát potvrdilo. Přesně tohle je naše Olinka.

Ne vždy jsme byli vzorná četa, zejména pak v období Vánoc a před prázdninami. Ve všech těchto situacích se v naší třídě ovšem nestřetávala jen kárná slova pedagožky s pubertálními výlevy dospívajících studentů, ale i slova pochopení a posměšky od nám věkem blízké třídní. V těchto situacích vždy zazněla námi oblíbená věta: „Nechcete mi něco říct?“

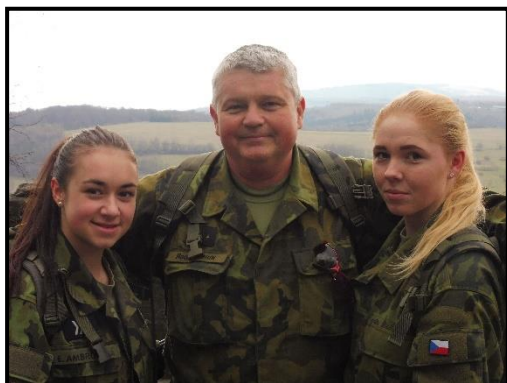
Kromě nadstandardního nasazení v třídnických povinnostech se o nás paní učitelka starala v hodinách českého jazyka a od prvního do druhého ročníku také v dějepise. V obou těchto předmětech jsme spolu občas kapku bojovali. Vždycky se nás snažila poctivě připravit na maturitu, kvůli čemuž jsme si často brblali pod vousy, ale s odstupem času jsme jí za to neskutečně vděční.

Paní učitelka se během našeho čtvrtého ročníku stala také vojákyní. Během tří měsíců odloučení však její péče nebyla o nic menší. Skoro každý den s námi komunikovala a pomáhala nám řešit různé problémy, například s chystáním stužkovacího večírku.

A co říct závěrem? Není možné vyjádřit naší Olince vděk za všechno, co pro nás udělala, ale vždycky budeme rádi, že právě ona byla naší nejmilovanější třídní učitelkou.

O velitelí čety

Na cestě naším studiem jsme se setkali se dvěma veliteli čet. Tím prvním byl npor. Ing. Radek Rubín, který nás doprovázel od prvního do třetího ročníku. Už během adaptačního procesu se stal takovým naším druhým tatškou, kterého jsme si jako usměvavého dobráka všichni oblíbili. Zažili jsme spolu nejen spoustu legrace a různých zážitků na výletech, ale také křik a rozčilení během výcviků – a to nejen z naší strany :). Skvělý byl pan Rubín zejména v období Vánoc, kdy s radostí přijal každou šišku salámu, kterou mu „Ježíšek“ přinesl.

Byť jezdil pan nadporučík často na rehabilitace, po návratu si vždycky našel trochu času, aby s námi prohodil pár vět, popřípadě vyřešil nějaké problémy či resty. Můžeme rozhodně prohlásit, že s paní učitelkou tvořili skvělý tým. Ráda není jenom Rubín, je to diamant... Drahý kámen, kterému i po tom, co není naším velitelem, říkáme šéfe.

Ve čtvrtém ročníku, kdy jsme přešli na první školní rotu, vystřídal npor. Rubína paní npor. Mgr. Martina Sofie Halíková.

Další žena přinesla do našeho kolektivu (sestávajícího do té doby hlavně z mužů) novou jiskru, která se do závěrečného roku studia hodila. Ačkoli jsme si vždycky mysleli, že je pan nadporučík upovídaný, naše nová šéfová ho předčila. Změna v charakteru našeho velitele naštěstí opět neproběhla – milá usměvavá žena, ochotná se za nás postavit, i když jsme se znali jen pár měsíců – taková je Sofinka.

I přes spoustu negativních komentářů jsme rádi za to, jaké velitele čety jsme „nafasovali“ a na oba budeme s úsměvem vzpomínat i mnoho let po ukončení studia na této škole.

Maturitní tablo

TOMÁŠ PAJUREK

ANETA MALINOVÁ

TEREZA MICHÁLKOVÁ

PETR FEJFAR

MATĚJ HOLUB

MILENA VÁLKOVÁ

JAROSLAV JELÍNEK

ELIŠKA KOHLERTOVÁ

DANIEL BALÁZS

TEREZA TOMANOVÁ

PETR ČAŇO

JAKUB ZÁVODNÝ

NICOLE NETUŠIL

ŠTĚPÁNKA DOLEŽALOVÁ

MIKULÁŠ SEIFERT

KRYŠTOF SLAVOTÍNEK

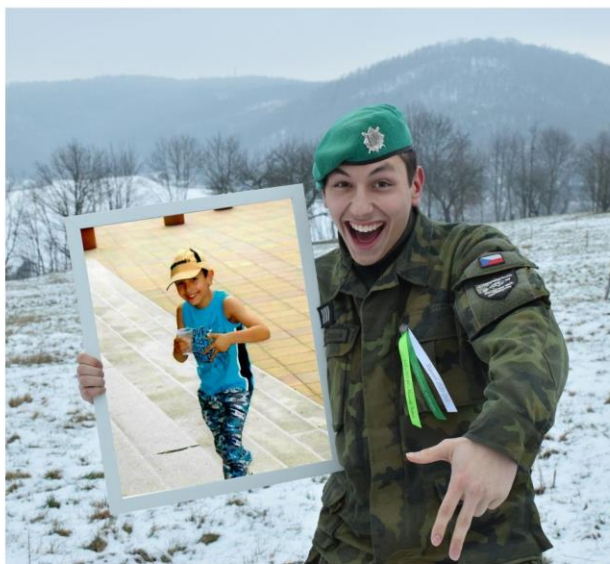
ŽANETA JUROVÁ

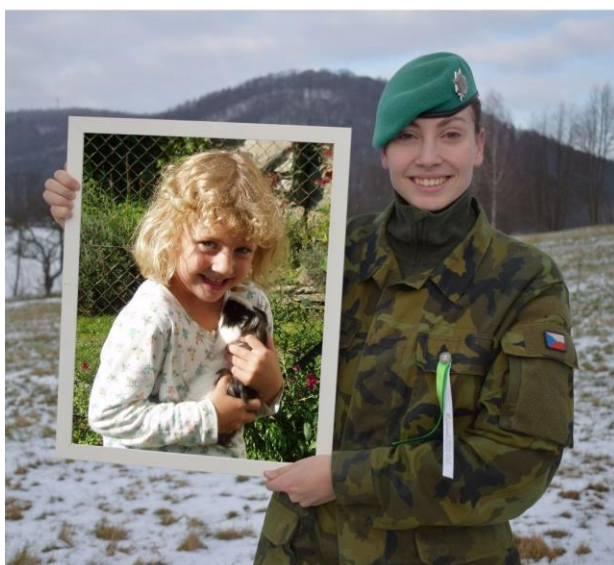
JAKUB KNĚŽOUR

KAROLÍNA CHLÁDKOVÁ

MARTIN BLAŽEK

IVA BARTOŇOVÁ

MARTIN BUREŠ

ONDŘEJ HRDLIČKA

MIROSLAV KVARDA

npor. Mgr. Martina Sofie HALÍKOVÁ

npor. Mgr. Olga JURÁNKOVÁ

Úspěchy žáků

Balázs Daniel	⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ ↳ zástupce velitele čety ↳ účast na dálkových pochodech
Bartoňová Iva	⇒ stříbrný odznak školy ↳ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ ↳ instruktorka žáků 1. ročníku ↳ účast na recitační soutěži v ruském jazyce – Puškinův památník
Blažek Martin	⇒ zástupce velitele čety ↳ instruktor 4. armádního klubu musado MCS ↳ absolvent zeleného pásu musado MCS ↳ speciální tělesná příprava – boj zblízka 1. stupeň
Bureš Martin	⇒ bronzový odznak školy ↳ účastník Běžecké ligy AČR
Čaňo Martin	⇒ bronzový odznak školy ↳ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ ↳ zástupce velitele čety
Doležalová Štěpánka	⇒ instruktor 4. armádního klubu musado MCS ↳ absolvent zeleného pásu musado MCS ↳ speciální tělesná příprava – boj zblízka 1. stupeň ↳ instruktorka žáků 1. ročníku ↳ účast na výměnném pobytu v maďarském Debrecínu
Holub Matěj	⇒ bronzový odznak školy ↳ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
Hrdlička Ondřej	⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ

Chládková Karolína	⇒ absolventka výsadkového kurzu ↳ instruktorka žáků 1. ročníku ↳ účast na mezinárodní vojenské pouti v Lurdech, Piava ↳ reprezentace školy v atletice
Jelínek Jaroslav	⇒ absolvent zeleného pásu musado MCS ↳ zástupce velitele čety ↳ instruktor žáků 1. ročníku ↳ reprezentace školy v basketbalu
Jurová Žaneta	⇒ stříbrný odznak školy
Kněžour Jakub	⇒ reprezentace školy ve volejbale a plážovém volejbale
Kohlertová Eliška	⇒ zlatý odznak školy ↳ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ ↳ mistryně Běžecké ligy AČR ↳ 3. místo na mistrovství ČR ve vojenském pětiboji ↳ 2. vicemistryně ve vojenském pětiboji – Wiener Neustadt ↳ absolvent výsadkového kurzu ↳ absolvent žlutého pásu musado MCS ↳ účast na mezinárodní vojenské pouti v Lurdech, Sokolově, Jekatěrinburgu ↳ účast na výměnném pobytu v maďarském Debrecínu ↳ účast na slavnostní vojenské přehlídce 2018
Malinová Aneta	⇒ bronzový odznak školy ↳ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ ↳ zástupce velitele čety ↳ účast na slavnostní vojenské přehlídce 2018
Michálková Tereza	⇒ absolvent zeleného pásu musado MSC ↳ klubový instruktor musado MCS ↳ speciální tělesná příprava – boj zblízka 1. stupeň ↳ reprezentace školy v přespolním běhu, volejbale ↳ účast na výměnném pobytu v maďarském Debrecínu ↳ účast na akci Stonožka

Seifert Mikuláš

⇒ účast na mezinárodní vojenské pouti v Lurdech

↳ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ

Slavotínek Kryštof

⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ

Válková Milena

⇒ účast na pietních akcích s ČSOL – Zborov, Bachmač, Sokolovo, Ural, Darney

↳ Dětský čin roku 2016

Závodný Jakub

⇒ instruktor žáků 1. ročníku

↳ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ

↳ zástupce velitele čety

Fotostřípky ze života čety

Četa C4C

Slovo třídního učitele

Četa C4C začínala v prvním ročníku s počtem 29 žáků, samých chlapců, dívčí duch jim byl odepřen. Studium nepatřilo k hlavním prioritám, takže někteří postupně naši četou dobrovolně i nedobrovolně opustili a nakonec zůstalo 19 maturantů – bojovníků.

Když se ohlédnou zpátky do prvního ročníku, vidím velmi různorodou skupinu pubertálních chlapců. Na jedné straně tu byli ostřílení světáci, kteří si přijeli odpočinout od rodičů a studium pro ně byl jen zbytečný přítěžek, který je zdržoval od jiných zábavnějších aktivit. Další skupinkou byli přizpůsobiví flegmatici, kteří sice s nějakými ambicemi do školy přišli, ale vcelku rychle se adaptovali do pozice světáků. Zbylo několik jedinců, kterým nějaké ambice zůstaly a pro které nebylo vysvědčení jen kusem papíru, neboť známky na něm měly určitou váhu. Bohužel světáci byli v přesilovce a často neúnavně zkoušeli trpělivost pedagogů, takže netrvalo dlouho a četa byla učiteli a vychovateli skloňována ve všech pádech. Tehdejší třídní učitel kolega Dostál to neměl jednoduché, ale coby ostřílený pedagog se nedal zastrašit a plusové body byly na jeho straně. Hoši postupně pochopili, že střední škola je i o učení a kdo chce vydržet, musí vyvinout nějakou snahu, aby ulovil aspoň dostatečné. Některým se to nepodařilo a se školou se rozloučili.

Ve druhém ročníku mě touto četou pan Dostál obdaroval. Žáky jsem znala poměrně dobře, oni mě taky. Už v prvním ročníku jsem se v nich snažila vzbudit lásku k matematice a naučit je něco málo z vojenské topografie (v sedmi hodinách týdně). Bylo mi samozřejmě jasné, že před spaním si namísto počítání oveček nepočítali logaritmy a často kladenou otázkou bylo: „Na co to budu v životě potřebovat?“ Cestu autobusem si taky nekrátili nudným pozorováním terénu, ale zajímavější byl displej mobilního telefonu. Na jejich obhajobu musím ale říci, že už to nebyli ti zlobiví prváci, ale už se o krok posunuli k dospělosti, i když byli ještě na začátku cesty.

Dál jsme tedy pokračovali společně a přes některá úskalí jsme nakonec dopluli až do čtvrtého ročníku a k maturitě. Studijní elitou ve škole četa nikdy nebyla a někteří jedinci pololetí co pololetí statečně bojovali o přežití, ale na druhou stranu ve sportovních soutěžích, na školních a mimoškolních akcích úspěšně reprezentovali školu. Taky ve vojenské přípravě si většinou vedli dobře. Určitě budou vzpomínat i na vojenskou přehlídku v Praze, které se většina z nich aktivně zúčastnila.

Dnes už v nich vidím osobnosti, se kterými se dá vcelku rozumně komunikovat, a i když je v nich pořád ten bezstarostný rošťácký duch, mají své plány a nechybí jim ani zdravé sebevědomí. Pro mě to jsou slušní kluci a i když někteří občas reagují impulzivně a neuváženě, je to spíš z důvodu nezralosti a nezkušenosti. To se ale mnohdy týká i nás dospělých.

A kdo se mi vybaví pod jménem?

Tomáš Bár – žádný vědec, co neví, to „okecá“, jinak obětavý, ochotný pomoci, zdatný šermíř.

Michael Barášek – klidný, odhodlaný budoucí voják.

Michal Červený – snad budoucí pilot, baví ho vše kolem letadel, ve Starém Městě je jeho druhý domov.

Lukáš Doupovec – klidný introvert, častý účastník mimoškolních vojenských akcí.

Vojtěch Fadrný – v prváku trochu rebel, dnes už přemýšlí a má své plány.

Tomáš Franěk – klidšas, nic a nikdo ho moc nerozhází.

Jakub Halavin – nezdar ho někdy dokáže „pořádně vytočit“, jinak ale ochotný a aktivní.

Petr Hampl – věčně unavený flegmatik, škoda jeho studijního potenciálu, který usnul už po 1. ročníku.

David Jonáš – svědomitý, inteligentní, oddaný budoucí voják.

Ondřej Kalousek – chytrý sympaťák, sportovec, zřejmě budoucí vysokoškolák.

Tomáš Klímek – v jádru hodný kluk, ale často dřív mluví, než myslí.

Josef Kohoutek – dobrý kamarád, trochu pohodář.

Marian Kovařík – chytrý klidšas, ale věčný spáček, takže spoustu informací prospí.

Teodor Mandok – vcelku inteligentní, ale dává přednost pohodlí a klidu, takže na vzdělávání nemá čas.

Jan Pekkala – matematik z něj nebude, ale díky výborné jazykové vybavenosti se ve světě neztratí.

Radek Semančík – někdy trochu impulzivní, žádný vědec z něj nebude, ale když jde do „tuhého“, umí zabrat.

Jakub Skokan – náš cizí státní příslušník, i když ze sousedního Slovenska. Občas trochu prostořeký, ale má své plány, jak zbohatnout a mít se dobře.

Tomáš Strakoš – sportovec školy, tahoun středoškolských pohárů, má jasné cíle a tvrdě na nich pracuje, možná budoucí student FTVS v Praze.

František Taran – zodpovědný a klidný, zdatný hokejista.

A co bych závěrem popřála mým maturantům?

Nasedáte do vlaku jménem Život. Přeji vám, aby cesta byla co nejdelší, abyste usedli do správného vagonu, ve kterém potkáte jen příjemné, slušné a pozitivní cestující. Nebojte se jim naslouchat a převzít od nich rady ověřené jejich zkušenostmi. Škola je pouze odrazovým můstkem. Učíme se celý život, ať už z učebnic nebo od druhých. Teprve příklady dobré praxe vám napoví, zda vaše poznatky byly správné.

Budu ráda, když se někdy v tom vlaku potkáme.

RNDr. Hana NEČASOVÁ, třídní učitelka

Slovo velitele čety

npor. Bc. Zbyněk PAVLÍČEK

Četa, se kterou jsem strávil tři roky, byla od počátku v mnohém zvláštní. Bohužel se u ní velmi brzy začal projevovat silný individualismus některých jedinců, který měl mnohdy negativní dopad jak na ostatní příslušníky čety, tak i na celkové vnímání čety okolím. Po odchodu některých žáků, kteří se zde ocitli zjevně omylem, se situace výrazně zlepšila. Mnozí také věkem a časem zmoudřeli.

Přes všechna tato negativa zde byly i povedené okamžiky jako nezapomenutelný lyžařský výcvik nebo výcvik na vodě. V této četě je mnoho lidí, kteří se snaží na sobě dlouhodobě pracovat v rámci mimoškolních aktivit a kteří už vědí, co chtějí v životě dosáhnout a jdou si za svými cíli. Ostatní se k tomuto poznání více či méně přibližují.

Přeji vám všem, abyste si dokázali správně vytyčit svou cestu životem, a splnili si tak většinu svých snů.

Když víš proč, nepotřebuješ skoro žádné jak.

npor. Bc. Zbyněk PAVLÍČEK, bývalý velitel čety

npor. Mgr. František ŠKABRAHA

Četu C4C jsem převzal na konci června 2019 od svého kolegy z 2. školní roty npor. Zbyňka PAVLÍČKA, který jí velel od 1. ročníku.

Kluky jsem moc neznal a na nějaké velké seznamování to ze začátku ani nevypadalo – všichni jsme věděli, že spolu strávíme slabý půlrok. Na první schůzce čety, která proběhla po prázdninách, jsme se navzájem seznámili a četa si volila nového ZVČ a nové VDr, dále jsme se domluvili na naší vzájemné spolupráci tak, abychom se bez zbytečných problémů dostali k cíli studia na této škole – k maturitě.

Stěžejní zaměstnání nás čekalo v listopadu – čtrnáctidenní nepřetržitý výcvik ve vojenském výcvikovém prostoru Libavá. Toto cvičení bylo vyvrcholením vojenské přípravy. Kluci plnili úkoly z topografické, taktické, střelecké, chemické, zdravotní a logistické přípravy. Musím kluky pochválit, že zde bez problémů fungovali jako jeden tým. Na závěrečném zrychleném přesunu se projevila síla chlapecké čety, když porazili čety smíšené...

Mezi naše další společné akce patřily stužkovací večírek a maturitní ples. Myslím, že se vydařily a i zde jsme se více poznali.

Tato četa je plná silných osobností, a možná i proto s ní bylo více práce, myslím si ale, že nyní na konci studia se jedná o připravené profesionály, kteří se ať už ve vojenském či civilním životě neztratí. Všem přeji, ať se jim daří nejen u maturit, ale i v budoucím profesním a soukromém životě.

Na kluky budu rád vzpomínat a musím přiznat, že mi přirostli k srdci víc, než jsem si na začátku tohoto školního roku pomyslel.

npor. Mgr. František ŠKABRAHA, velitel čety

O třídním učitelí

Dne 5. září 2016 jsme se rozloučili s našimi domovy a rodinami a nastoupili jsme na jedinou a výjimečnou školu v celé republice. Bylo to tady, poté co jsme prošli všichni bránou Vojenské střední školy a vyšší odborné školy v Moravské Třebové a prvních namáhavých 21 dnů se s nadšením adaptovali na vojenský režim, jsme zasedli poprvé do lavic.

První rok jsme jako třídního měli staršího pana učitele Ladislava Dostála, matematikáře a dlouholetého atleta. Jelikož jsme ale jako třída plná kluků trochu zlobili, tak pan učitel nás udal tehdy obávané profesionální matematikářce, doktorce přírodních věd Hance Nečasové. Zpočátku jsme k sobě moc blízko neměli, na matematiku kladla veliký důraz a přes ni nejel vlak, přitom ale matika byla náš veliký oříšek.

Po pár dnech s novou třídní učitelkou ve druhém ročníku jsme zjistili přesný opak. Paní Nečasová nám doslova dělala maminku, o všechno se postarala, co šlo, nám zařídila, zvládla si nás ukočírovat a vždycky se s ní dalo domluvit, jako jediná se za nás vždycky postavila při věčných problémech, které jsme jí a ostatním dělali. Po celou dobu studia pro nás byla vždy v každé situaci oporou. Nikdy to neměla s námi jednoduché, především kvůli našemu prospěchu a chování. Byla prostě nejlepším třídním učitelem, kterého jsme mohli dostat na vojenské škole a který nás doprovodí k maturitě.

Děkujeme za její trpělivost, ochotu, starostlivost a laskavost. Nikdy nezapomeneme na to, co pro nás udělala a že tady s námi byla. Jsme rádi, že jsme mohli mít za třídní právě paní učitelku RNDr. Hanku Nečasovou.

Děkujeme, Hani!

O velitelí čety

Původně nás na krku měl nadporučík Zbyněk Pavlíček, kníže zdejšího panství včelařské tvrze. Je to moc zdatný a vytrvalý běžec, pořadová příprava byla jeho týdenní rutinou, přísně kladl důraz na ustrojenost, kázeň a znalosti vojáka. Na tohle všechno jsme přišli docela brzy. Ačkoliv se za nás někdy z důvodu kázně styděl, v průběhu našich tří let studia na vojenské škole se vždycky snažil nás změnit a promlouvat nám do duše, ovšem marně. Máme pana nadporučíka rádi, ale když jde do tuhého, tak končí sranda.

Sice jsme si dělali tři roky, co jsme chtěli, stejně to byly tři roky u druhé rotý natvrdo. I přesto moc děkujeme za mnoho zkušeností a zážitků a děkujeme panu nadporučíkovi Zbyňku Pavlíčkovi za chvíle prožité s ním a jeho trpělivost.

Přišel čtvrtý ročník a s ním i změna a změna je život. Přišlo stěhování z třetího patra na páté, jsme o ročník výše, největší starostí už není zítřejší snídaně, ale přibližující se maturita. „Vítejte na první rotě,“ říkal nový major. Máme nového kapitána, nového velitele čety a také nová pravidla s volnějším režimem. Zkrátka sedmé nebe.

Došlo na přidělování velitelů, ve stínu stál on, člověk menší postavy s klidným výrazem ve tváři, jeho oči si prohlížely každého zvlášť, je to profík, dělal si o nás vlastní obrázek. Už to nebylo to neznámé a výjimečné potkávání na schodišti, teď to bude skoro dennodenně do maturity. Právě on se ze stínu přibližoval malými kroky k nám, ten, jehož jméno jsme doposud na schodišti nemuseli znát, František Škabraha.

Nadporučík spravedlivý, spolehlivý, důstojný a odvážný, už jen tím, že čelí četě chaosu, jakou C4C je, přírodní úkaz. Za poměrně krátkou dobu máme s panem nadporučíkem Škabrahou spoustu krásných a vtipných zážitků. Vzal nás takové, jací jsme. I přesto že byl přísný na práci, vždycky jsme na konec byli odměněni příjemnou a vtipnou atmosférou, kterou sám navodil. Chová se k nám jako starostlivý strejček, co nás ke všem povinnostem řádně a jakkoliv dokope. Mimo zaměstnání je s ním obrovská sranda.

Na závěr mu chceme poděkovat za vše, co pro nás jako pro „cizí“ čtvrtáky udělal. Také doufáme, že jeden rok s námi ho příliš nevyčerpal a přeje mu klidnou a úspěšnou kariéru.

Děkujeme, strejčku!

Maturitní tablo

TOMÁŠ BÁR

MARIAN KOVAŘÍK

JOSEF KOHOUTEK

JAKUB HALAVÍN

LUKÁŠ DOUPOVEC

VOJTĚCH FADRNÝ

FRANTIŠEK TARAN

TEODOR MANDOK

MICHAL ČERVENÝ

MICHAEL BARÁŠEK

JAN PEKKALA

DAVID HUBKA

JAKUB SKOKAN

TOMÁŠ FRANĚK

ONDŘEJ KALOUSEK

TOMÁŠ STRAKOŠ

TOMÁŠ KLÍMEK

PETR HAMPL

RADEK SEMANČÍK

npor. Mgr. František ŠKABRAHA

RNDr. Hana NEČASOVÁ

Úspěchy žáků

Bár Tomáš

- ⇒ bronzový odznak školy
- ↳ absolvent výsadkového kurzu
- ↳ člen ČSOL
- ↳ jazyková stáž v Anglii

Barášek Michael

- ⇒ bronzový odznak školy
- ↳ člen ČSOL
- ↳ instruktor na Army Campu
- ↳ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ

Červený Michal

- ⇒ bronzový odznak školy
- ↳ zástupce velitele čety
- ↳ absolvent pilotního průkazu pro bezmotorové létání
- ↳ reprezentace školy v kybernetické bezpečnosti
- ↳ účast na olympiádě v anglickém jazyce
- ↳ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ

Doupovec Lukáš

- ⇒ bronzový odznak školy
- ↳ absolvent výsadkového kurzu
- ↳ zástupce velitele čety
- ↳ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ

Fadrný Vojtěch

- ⇒ absolvent výsadkového kurzu
- ↳ instruktor žáků 1. ročníku
- ↳ zástupce velitele čety
- ↳ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ

Franěk Tomáš

- ⇒ reprezentace školy ve florbale
- ↳ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ

Halavín Jakub

- ⇒ bronzový odznak školy
- ↳ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ

Hampl Petr	⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
Jonáš David	⇒ bronzový odznak školy ↳ člen ČSOL ↳ instruktor na Army Campu ↳ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
Kalousek Ondřej	⇒ bronzový odznak školy ↳ člen ČSOL ↳ instruktor na Army Campu ↳ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
Klímek Tomáš	⇒ instruktor žáků 1. ročníku ↳ reprezentace školy ve florbale
Kouhoutek Josef	⇒ reprezentace školy v malé kopané ↳ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
Kovařík Marian	⇒ zástupce velitele čety ↳ absolvent výsadkového kurzu ↳ reprezentace školy ve florbale ↳ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
Mandok Teodor	⇒ bronzový odznak školy
Pekkala Jan	⇒ stříbrný odznak školy ↳ zástupce velitele čety ↳ účast na olympiádě v německém jazyce ↳ kurz německého jazyka ve Vídni ↳ reprezentace školy ve florbale ↳ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ ↳ STANAG 6001 – 3. stupeň z NJ
Semančík Radek	⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ

Strakoš Tomáš

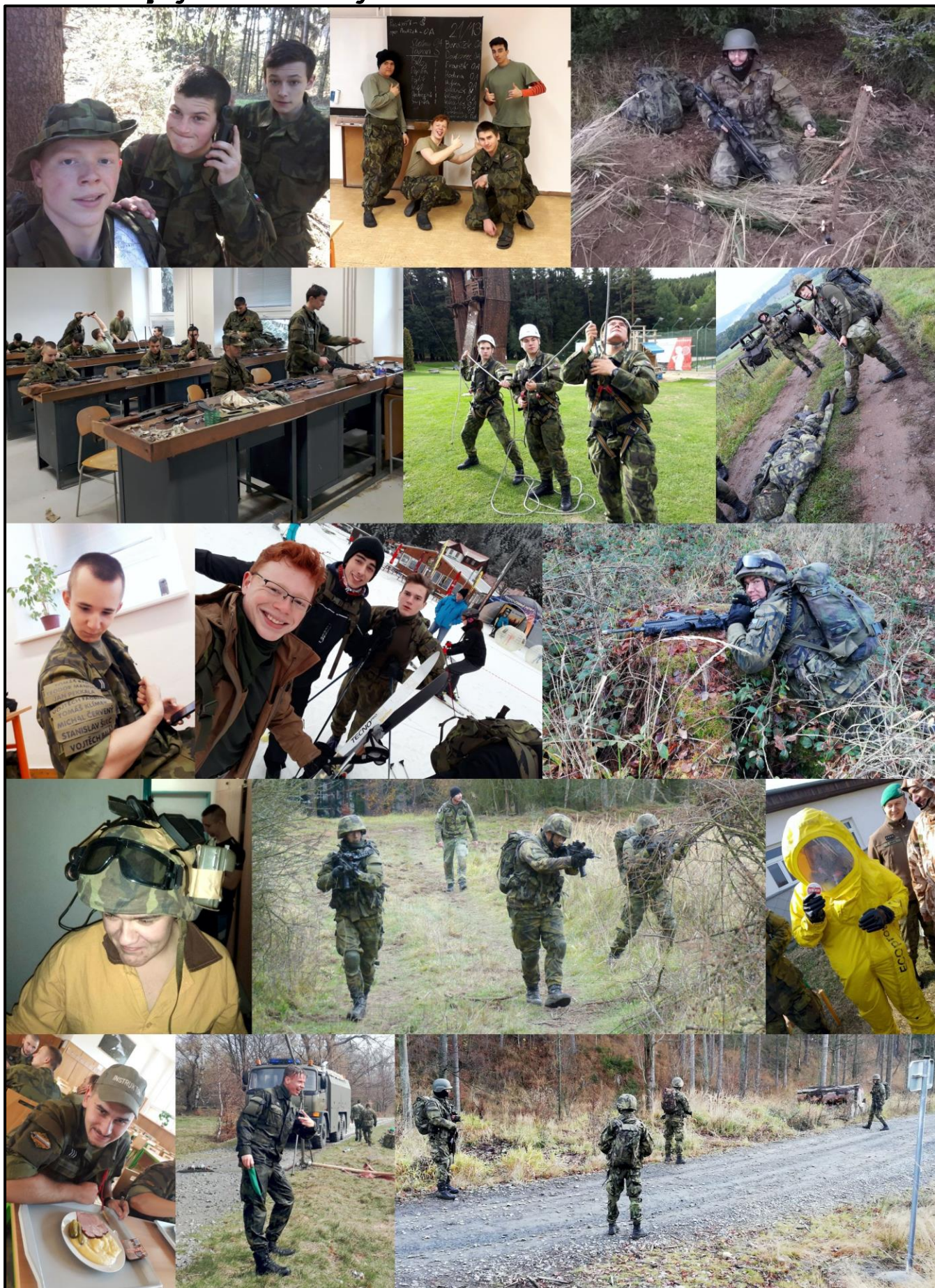
- ⇒ bronzový odznak školy
- ↪ zástupce velitele čety
- ↪ absolvent výsadkového kurzu
- ↪ reprezentace školy na středoškolském atletickém poháru
- ↪ reprezentace školy v silovém čtyřboji
- ↪ účast na olympiádě v ruském jazyce
- ↪ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ

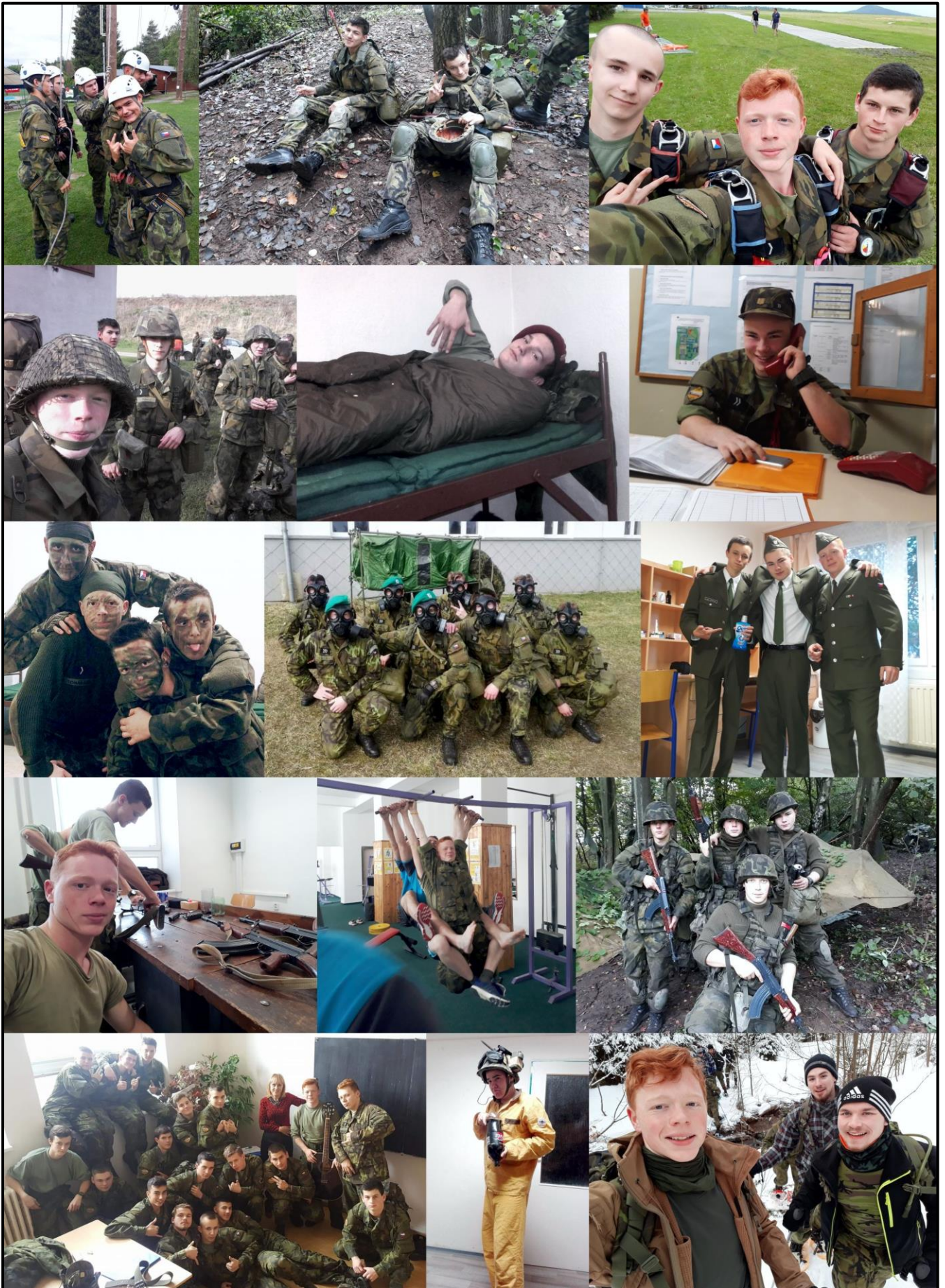
Taran František

- ⇒ bronzový odznak školy
- ↪ reprezentace školy ve florbale, hokeji
- ↪ člen ČSOL
- ↪ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ

Fotostřípky ze života čety

Četa E4A

Slovo třídního učitele

Před čtyřmi lety jsem se stal třídním učitelem 25 rozličných osobností (23 chlapců a 2 dívek) z různých koutů republiky, které nastoupily na naši školu se svými představami o studiu a zvládnutí všeho v novém prostředí bez blízkosti rodičů a se sny o úspěšném absolvování vojenské střední školy a následné kariéře v armádě.

Prvotní elán a nadšení z nového a nepoznaného pomohly zvládnout adaptaci a bez větších problémů začít plnit povinnosti žáka vojenské školy. Brzy bylo optimistické období postupně vytlačeno reálným studentským životem a třídní kolektiv se musel potýkat s řadou výzev a překážek, které zvládl převážně úspěšně. Největší a trvalou výzvou, která prověřila celou třídu, bylo studium. Pravidelné učení a příprava na vyučování byly pro mnohé spíše přáním. Škoda, že velmi dobré studijní výsledky si dokázal během celého studia udržet jen jeden žák – Denis Pitro.

Specifický internátní vojenský život, náročnost studia elektrotechnického oboru nebo osobní důvody přiměly postupně některé žáky ukončit studium. Ve čtvrtém ročníku se nakonec ke složení maturitní zkoušky připravuje 16 budoucích elektrotechniků.

V průběhu třídnictví jsem musel řešit různé prohřešky nebo porušení pravidel školy, přesto převládají na třídu kladné vzpomínky – úspěšné studium drtivé většiny třídy, účast na sportovních a odborných soutěžích, reprezentace školy na společenských událostech nebo akcích AČR doma i v zahraničí, splnění jazykové zkoušky STANAG z anglického jazyka, úspěšné zvládnutí odborných vojenských kurzů ve Vyškově a hlavně osobnostní růst z „pubertáka“ k dospělému člověku. Ve svém nabitém programu si mnozí našli čas i pro své záliby nebo koníčky, např. Lukáš Beneš a Pavla Novotná v bezmotorovém létání, Štěpánka Čechová, Martin Fatěna, Petr Mrúz a Dominik Pospíšil v trénování musado MSC a Robert Smutný ve vojenské historii.

Po celou dobu práce s třídou jsem se snažil společně s dalšími kolegyněmi a kolegy pedagogického a velitelského sboru vychovat osoby, které si vybírají reálné cíle, odpovědně plní své povinnosti a zadané úkoly, jsou schopny nést odpovědnost za své činy a dokážou se chovat k ostatním slušně. Domnívám se, že toto úsilí se nám z velké části podařilo. Doufám, že absolventi třídy ocení časem naše snažení a rádi se podělí o své následné životní úspěchy.

Na závěr přeji všem úspěšné zvládnutí maturitní zkoušky a aby se jejich sny a plány v osobním i profesním životě splnily.

Ing. Bc. Miloslav ŠPLÍCHAL, třídní učitel

Slovo velitele čety

npor. Bc. Miroslav KLOS

Tři školní roky jsou za námi! Před námi je magický rok 2020 a s ním bilancování nad naší společnou prací. Vzpomínám, jak jsem svou četu poprvé spatřil. Byla to taková skupinka mladých lidí s věkovým průměrem čerstvých šestnáct let. Po absolvování adaptačního procesu, slibu a základního výcviku se mi četa jevila velmi slibně. Postupem času se kolektiv samovolně rozpadl do několika samostatných celků, ale i přesto všichni dokázali jako četa splnit mnoho společných úkolů s velmi dobrým výsledkem. Nebylo to vždy jednoduché. Mé zkušenosti s vedením omladiny byly nulové. Proto jsem na ně mohl aplikovat jen své dlouhodobé zkušenosti s vedením a řízením armádních profesionálů. Neříkám, že má rozhodnutí byla vždy vhodná s ohledem na věk, ale byla to má první četa a chtěl jsem, aby byla nejlepší. Občas jsem sice cítil, že jsem byl více přísný, než bylo potřeba, ale vycházel jsem z přísloví: „Těžko na cvičišti, lehký na bojišti“, tak jsme při každodenním boji o ústupky mnohdy našli oboustranný kompromis. Mezi naše společně prožité chvíle bezpochyby patřily stáže, a to v Náměšti nad Oslavou, Čáslavi a Praze.

Důležité byly také naše kurzy ve Vyškově a Hradci a nemohu zapomenout ani na lyžařský výcvik v Deštném v Orlických horách. S odstupem času vzpomínám na více či méně veselé příběhy, v nichž jsme byli aktéři. Tyto tři roky utekly kosmickou rychlostí, a tak teď už zbývá dojít do cíle s nabytými vědomostmi, zdárně projít maturitou a „vplout“ do života jako zralý jedinec se svými sny, které jsou vykoupeny dřinou, pilí a zodpovědností k sobě, protože mládí je privilegium, kterým jsme obdarováni pouze jednou.

Přeji všem z „éčka“, aby byli v životě vždy na správném místě ve správný čas s těmi správnými lidmi. Přeji všem do jednoho, aby se přes překážky dostali až ke hvězdám.

npor. Bc. Miroslav KLOS, bývalý velitel čety

npor. Bc. Vlastimil OUZKÝ

Z důvodu organizačních změn na naší škole jsem převzal četu E4A až do posledního čtvrtého finálového maturitního roku studia. Mé zážitky a společné chvíle se studenty této čety tím pádem samozřejmě nejsou tak obsáhlé, jaké měl předchozí velitel čety. Nebyl jsem s nimi v jejich nejtěžších začátcích, kdy potřebovali to největší vedení, radu a pomoc se orientovat nejen v průběhu studia, ale i v civilním životě a s tím souvisejícími běžnými problémy v dospívání, které jsou vždy u každého člověka specifické. Tímto chci velkou měrou poděkovat jejich bývalému veliteli čety za tuto „černou práci“ a za výsledek, který mi předal.

I přesto, že jsem se se všemi mými svěřenci za těch pár měsíců nestihl dostatečně osobně sblížit, musím s čistým svědomím říci, že studenti této čety patří mezi ty nejdospělejší a nejodpovědnější, kterým jsem měl

možnost na této škole velet. Protože neuchopitelný pojem „dokonalost“ nepřísluší žádnému člověku, nemá smysl se bavit o některých detailních „nedostacích“, které má každý z nás a které z nás dělají právě takové osobité tvory, jací jsme. Mnohdy se totiž v životě ukáže, že to, za co nás někdo v minulosti káral, se stane výhodou, která nás posune dál a díky ní předstihneme ostatní.

Pro mě jako pro člověka je důležitá komunikace, která by měla být vždy vedena v přátelském duchu, a to i v případě zcela opačného názoru. Proto jsem šťastný, že s těmito mladými lidmi mohu pohovořit na jakékoli téma, a tím se navzájem obohatit. Protože životní zkušenosti se nesbírají ani tak věkem, jako spíše mnohými zážitky a událostmi v osobním životě.

Milí přátelé, přeji Vám, abyste zůstali takoví, jaké Vás znám. Uchovejte si Váš optimismus, Váš svobodný názor na svět a mějte oči otevřené. Není důležité se za každou cenu hnát na ten největší vrchol, protože se vždy najde ještě vyšší a vy celý život proběháte. Daleko důležitější je najít si svůj kopec, na kterém budete spokojeni a naplnění a budete kolem sebe rozdávat radost a štěstí pro sebe a ostatní.

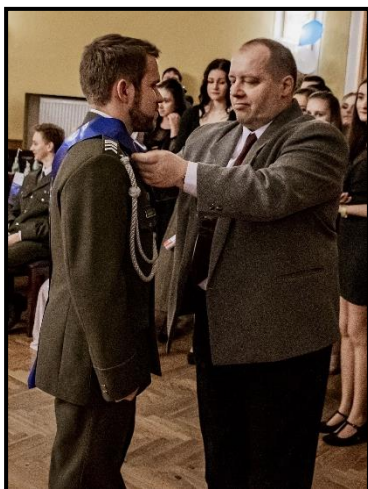
Mám Vás rád a budete mi chybět. S úctou a přáním všeho nej!

npor. Bc. Vlastimil OUZKÝ, velitel čety

O třídním učitelí

Neskutečně to uteklo. Neskutečně utekly ty čtyři roky na této škole. Do 1. ročníku jsme nastoupili vlastně jako děti, ale teď odcházíme jako dospělí lidé, plní očekávání a nejistoty z budoucnosti. Tyto děti dostal

ve školních lavicích na starost Ing. Bc. Miloslav Šplíchal. Jakožto bývalý vojenský velitel se pan učitel skvěle hodil pro žáky, jako jsme my. Již od začátku se ukázalo, že naši neposlušnou partu dokáže zkrotit jen pan učitel Šplíchal. Stávalo se, že to mezi námi hodně vřelo, ale nakonec jsme to všechno zvládli ve zdraví a prokousali se až do 4. ročníku, i když se značnými ztrátami. Z 25 nastupujících žáků nás nyní před maturitou stojí 16, ale jak se říká: „Málo, ale samí kvalitní.“

Pan učitel Šplíchal nás od počátku učil odborné předměty tak, aby nás připravil na maturitní zkoušku. Myslíme si, že jeho přístup nás připravil dobře, a doufáme, že ho nezklameme v den zužitkování našich vědomostí. I když se pan učitel na první pohled jeví mrzutě, uvnitř je to hodný člověk, který se nám vždy snažil pomoci s našimi problémy, a staral se o nás tak, jak se třídní učitel má starat o své žáky, ať už svým pověstným dodržováním pravidel a řádných omluvenek, nebo pomocí při přípravě maturitního večírku.

Tímto bychom rádi poděkovali panu učiteli Šplíchalovi za jeho trpělivost, laskavost a vedení naší třídy v průběhu těchto čtyř let a doufáme, že zůstaneme v jeho srdci tak, jako on zůstane v těch našich.

O velitelí čety

Při našem nástupu do školy nás uvítal npor. Bc. Miroslav Klos. Byli jsme jeho první četa a on náš první velitel čety, takže počáteční potíže se bohužel objevily. S panem nadporučíkem jsme strávili tři roky a obě strany si z toho odnesly své. Ale i přes to všechno jsme byli jedna četa a pan nadporučík dělal vše, co mohl, aby nám usnadnil život na škole. Snažil se k nám být fér, když jsme něco provedli, a pomoci, když jsme potřebovali.

Pro náš poslední rok však přišla změna. Vyměnili jsme 2. školní rotu za 1. a s ní i velitele čety. Do akce přišel pan npor. Bc. Vlastimil Ouzký. Jeho pověst ho předcházela a my jsme byli natěšení a vyděšení zároveň. Hned při prvním sezení na začátku roku nám objasnil,

co od nás očekává a co my můžeme na oplátku čekat od něj. Hned jsme si vzájemně sedli do noty. Pan nadporučík moc dobře ví, jak na nás. Je nadšeným fanouškem hudby – tvrdé hudby obzvlášť, a proto mu naši spolužáci obdaření uměním hry na kytaru rádi pomohli s jeho prvními krůčky. Za první půlrok jsme s ním zažili spoustu srandy a naše vzájemné vztahy se prohloubily na úroveň jedné velké rodiny. Pan nadporučík se o nás stará jako o vlastní a my se mu snažíme oplátit jeho péčí, jak nejlépe umíme. Ještě dlouho po odchodu ze školy budeme s láskou vzpomínat na první „strike“ pana nadporučíka na bowlingu ve Vyškově.

Tímto bychom rovněž rádi poděkovali oběma velitelům čet za jejich péči a snahu a doufáme, že jejich i naše vzpomínky na naše společné chvíle budou dlouho živé a krásné.

Maturitní tablo

ROBERT SMUTNÝ

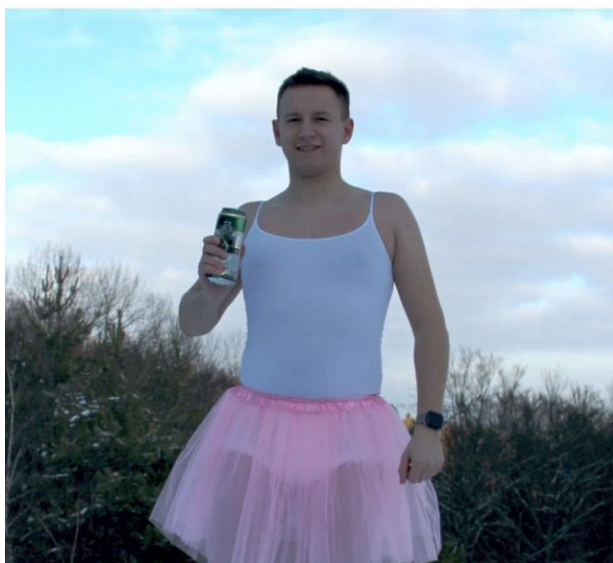
DOMINIK POSPÍŠIL

ONDŘEJ SLOVÁČEK

ŠTĚPÁNKA ČECHOVÁ

THEODOR BERAN

RUBEN FOJTÍK

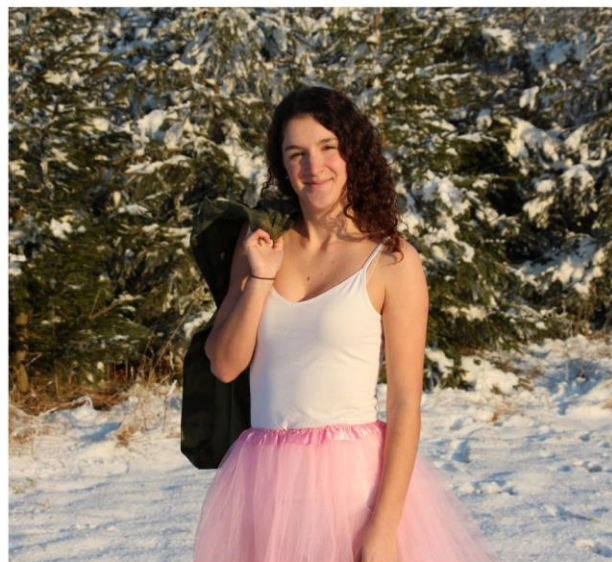
PETR MRÚZ

DANIEL DOSPĚL

MARTIN FATĚNA

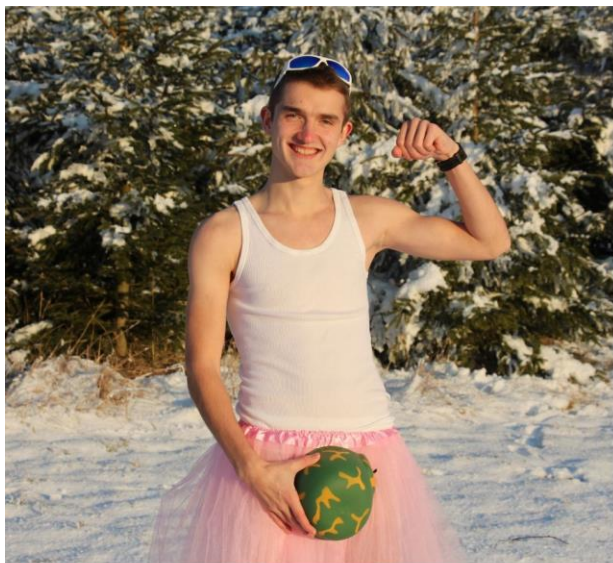
PAVLA NOVOTNÁ

LUKÁŠ BENEŠ

PETR SEMRÁD

ONDŘEJ VOLNÝ

PETR KOLÁŘ

DENIS PITRO

MICHAL BABOUČEK

npor. Bc. Vlastimil OUZKÝ

Úspěchy žáků

- Babouček Michal** ⇨ STANAG 6001 – 1. stupeň z AJ
⇨ absolvent vybraných bloků kurzu letecký mechanik „A“
- Beneš Lukáš** ⇨ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
⇨ absolvent vybraných bloků kurzu letecký mechanik „A“
- Beran Theodor** ⇨ STANAG 6001 – 1. stupeň z AJ
⇨ absolvent vybraných bloků kurzu letecký mechanik „A“
⇨ reprezentace školy ve florbale
- Čechová Štěpánka** ⇨ STANAG 6001 – 1. stupeň z AJ
⇨ absolventka kurzu radiolokační služby – RL 220
⇨ absolventka žlutého pásku musado MCS
⇨ absolventka 1. stupně musado MCS
⇨ účast na pietních akcích v zahraničí s ČSOL
⇨ účast na dálkových pochodech
- Dospěl Daniel** ⇨ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
⇨ absolvent vybraných bloků kurzu letecký mechanik „A“
⇨ zástupce velitele čety
⇨ instruktor žáků 1. ročníku
⇨ instruktor kroužku taktiky
- Fatěna Martin** ⇨ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
⇨ absolvent kurzu radiolokační služby – RL 220
⇨ zástupce velitele čety
⇨ instruktor žáků 1. ročníku
⇨ absolvent zeleného pásku musado MCS
⇨ absolvent 1. stupně musado MCS
⇨ účast na pietních akcích v zahraničí s ČSOL
⇨ účast na výměnném pobytu v maďarském Debrecínu
⇨ absolvent výsadkového kurzu

- ↪ účast na dálkových pochodech 30 km, 35 km, 100 km
- ↪ 3. místo v mistrovství ČR v boxu 2018

Fojtík Ruben

- ⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
- ↪ absolvent vybraných bloků kurzu letecký mechanik „A“
- ↪ zástupce velitele čety
- ↪ účast na dálkových pochodech 30 km, 35 km

Kolář Petr

- ⇒ STANAG 6001 – 1. stupeň z AJ
- ↪ absolvent kurzu radiolokační služby – RL 220
- ↪ účast na výměnném pobytu v maďarském Debrecínu
- ↪ absolvent výsadkového kurzu
- ↪ účast na dálkových pochodech 30 km, 100 km

Mrúz Petr

- ⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
- ↪ absolvent kurzu radiolokační služby – RL 220
- ↪ zástupce velitele čety
- ↪ absolvent zeleného pásu musado MCS
- ↪ absolvent 1. stupně musado MCS
- ↪ účast na mezinárodní vojenské pouti v Lurdech
- ↪ účast na výměnném pobytu v maďarském Debrecínu
- ↪ účast na dálkových pochodech 30 km, 35 km

Novotná Pavla

- ⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
- ↪ absolventka vybraných bloků kurzu letecký mechanik „A“
- ↪ absolventka pilotního průkazu pro bezmotorové létání
- ↪ účast na dálkovém pochodu 30 km

Pitro Denis

- ⇒ bronzový odznak školy
- ↪ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
- ↪ absolvent vybraných bloků kurzu letecký mechanik „A“
- ↪ instruktor žáků 1. ročníku
- ↪ účast na mezinárodní vojenské pouti v Lurdech
- ↪ instruktor kroužku airsoftu
- ↪ účast na pietních akcích v zahraničí s ČSOL

- ↪ účast na výměnném pobytu v maďarském Debrecínu
- ↪ absolvent výsadkového kurzu
- ↪ účast na dálkovém pochodu 40 km

Pospíšil Dominik

- ⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
- ↪ absolvent vybraných bloků kurzu letecký mechanik „A“
- ↪ zástupce velitele čety
- ↪ absolvent žlutého pásku musado MCS
- ↪ absolvent 1. stupně musado MCS

Semrád Petr

- ⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
- ↪ absolvent kurzu radiolokační služby – RL 220
- ↪ účast na pietních akcích v zahraničí s ČSOL
- ↪ absolvent výsadkového kurzu
- ↪ účast na dálkovém pochodu 35 km

Slováček Ondřej

- ⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
- ↪ absolvent vybraných bloků kurzu letecký mechanik „A“
- ↪ účast na výměnném pobytu v maďarském Debrecínu
- ↪ účastník na mistrovství ČR v požárním sportu 2016

Smutný Robert

- ⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
- ↪ absolvent kurzu radiolokační služby – RL 220
- ↪ zástupce velitele čety
- ↪ instruktor kroužku vojenské historie
- ↪ účast na pietních akcích v zahraničí s ČSOL
- ↪ absolvent výsadkového kurzu
- ↪ účast na dálkovém pochodu 35 km

Volný Ondřej

- ⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
- ↪ absolvent vybraných bloků kurzu letecký mechanik „A“

Fotostřípky ze života čety

Četa T3A

Četa T3A – třídní učitel Ing. Otto VAIS

DOSTÁLEK LUKÁŠ
FINTA LADISLAV
HEVRDEJS RADIM
HLÁVKA PETR
KNÁPEK MIROSLAV

KOPÁČEK PETR
KSELÍK DAVID
MACH PETR
SMUTNÝ ALEŠ
SOUŠEK RICHARD

ŠESTÁK VÁCLAV
ŠTANCEL MIROSLAV
VÁCHA PETR
VESELÝ PETR

Slovo třídního učitele

V roce 2018 jsem byl pověřen vedením školy převzít třídu dálkového studia po Mgr. Tatjaně Ilčíkové, která ukončila pracovní poměr na škole. Pedagogická práce třídního s dospělými pro mne nebylo nic nového, třídu jsem znal z prvního ročníku, přesto jsem byl v očekávání, jací budou a jak budou zvládat nelehké studium.

Když jsem přišel na první „třídnickou“ hodinu, položil hodně záladných otázek a doporučení a po hodině jsem odcházel s přesvědčením, že to půjde. Největším problémem bude naučit se učit se!!!

Studenty jsem důrazně upozornil na to, že ti, kteří nemají shůry dáno a systematicky nepracují, nevyužívají skvělé podmínky, které jim AČR pro studium vytváří, nemají šanci při studiu uspět. Většina studentů, vojáků z povolání, od prvních hodin pracovala s vysokým nasazením. Snažil jsem se je morálně podporovat, zejména když někdy ztráceli půdu pod nohama a měli chuť přestat studovat. Ve třídě jsem po celou dobu studia vyučoval maturitní předměty oboru Podnikání.

Viděl jsem, že někdy měli velké problémy zejména se zvládnutím základních pojmů a s abstraktním myšlením, ale nakonec v průběhu studia dokazovali, že by to směrem k vysněné maturitě mohlo dopadnout dobře. Velice oceňuji na této „partě“ snahu vzájemně si pomáhat, společně řešili úkoly, samostatné práce z účetnictví, které jim dávalo hodně zabrat. Daňová problematika byla pro většinu z nich taky poněkud tvrdým oříškem. S velkými problémy studují anglický jazyk. Společným úsilím a správnou motivací snad i tento problém zvládnou.

Ve třetím, závěrečném maturitním ročníku je ve třídě 19 studentů, dva studenti z loňského 3. ročníku se rozhodli si studium o rok prodloužit a čtyři studenti z téhož ročníku se vrátili z mise. Ti se velmi rychle adaptovali. Oceňuji, že se téměř všichni naučili se učit, zvládat nelehké dálkové studium v kombinaci se svojí zodpovědnou činností u svých útvarů. Zejména díky cvičením a pobytům v terénu mnohdy neměli čas si ani udělat domácí úkoly. A k tomu ještě navíc museli a musí zvládat rodinné a rodičovské povinnosti. Navíc oceňuji u některých ctížádostivost a touhu po vzdělávání. Ta je mnohdy silnější než u studentů denního studia!

Jsem rád, že jsem mohl tuto partu „odrostlejších“ studentů převzít, že jsem mohl s nimi prožívat jejich radosti i strasti, a pevně věřím, že nepodcení přípravu na maturitní zkoušku, že většina se dostane k maturitě bez větších problémů. Pokud se u někoho ve finiši objeví nějaká indispozice, není to žádná tragédie, určitě to vyjde v dalším pokuse.

Přeji všem „chlapům“ úspěšné zakončení studia a využití nabytých znalostí, dovedností a návyků ve svém každodenním životě.

Ing. Otto VAIS, třídní učitel

O třídním učitelí

Návrat do školních lavic.

...po dlouholetém odloučení od školních povinností jsme se znovu stali studenty. Začátky byly velmi těžké především proto, že bylo potřeba spojit osobní a profesní život společně se studijním, protože budoucí kariéra jde ruku v ruce se vzděláním.

...škola i ubytování jsou na vysoké úrovni, stejně tak jako přístup učitelů k nám, starším kusům. Podnikání bylo pro nás neznámým oborem, jelikož jako celek tvoříme celé spektrum řemeslných dovedností. Nyní se zásluhou vyučujících blížíme do finále.

Tímto bychom chtěli poděkovat všem za péči, především našemu třídnímu učiteli, kterým je Otto Vais.

Díky, Otto

SEZNAMY TŘÍD

1. ročník

Četa C1A – třídní učitel Mgr. Radek KONEČNÝ velitel čety npor. Bc. René HARTIG

ADAMEC JOSEF
BAŠKOVÁ ZUZANA
BERÁNKOVÁ KATEŘINA
BLAŽÁK MAREK
ČÁMSKÝ DANIEL
DIVIŠOVÁ VERONIKA
DOLANSKÝ DOMINIK
FORMÁNKOVÁ NELA

GROMANN MATĚJ
KLAT BOŘEK
KONYARIK MATĚJ
KORBEL ELIÁŠ
KOZEL JAROSLAV
MACKOVÁ SIMONA
MALÍKOVÁ TEREZA
REZLER VÍTEK

SUCHÝ JAKUB
SVĚCHOTA MATYÁŠ
ŠKABRAHOVÁ LUCIE
ŠTRUMFOVÁ HANA
TRNKA MARTIN
VÁCLAVEK JAN
VALACH MARTIN
WALDHAUSER ŠIMON

Četa C1B – třídní učitelka Mgr. Barbora VACKOVÁ velitel čety npor. Ing. Radek RUBÍN

ADÁMEK MARTIN
CRHÁKOVÁ ELIŠKA
DLOUHÁ EVA
DLOUHÝ DANIEL
DOMIN JAKUB
GABRIEL MICHAL
GROESSLOVÁ BARBORA
HOVJADSKÝ PAVEL

HRNČÍŘ DAMIÁN
HŮLKOVÁ TEREZA
CHRASTINOVÁ KAROLÍNA
JANČO FILIP
JEDLIČKA LUKÁŠ
KADLEC ŠTĚPÁN
KOLBA FRANTIŠEK
KOTEK TOMÁŠ

KRAJZINGER KRYŠTOF
LODR DAVID
MOUCHOVÁ ZUZANA
OCZADLA KAROLÍNA
TVRDÍKOVÁ KAROLÍNA
VYBÍHAL TOMÁŠ

Četa C1C – třídní učitelka Mgr. Libuše KOŘÍNKOVÁ velitel čety čety npor. Bc. Zbyněk PAVLÍČEK

HAJDUKOVÁ MAGDALENA
KARÁSKOVÁ VALERIE
KREJČÍ RICHARD
LEV DAVID
MACIARZ DANIEL
MACHÁLEK FILIP
RAJNOCHOVÁ VENDULA
ROUS MATĚJ

SEDLÁK MIKULÁŠ
SEJKORA RADIM
SVOBODA JAKUB
ŠIMEK DANIEL
ŠIMEK MATĚJ
ŠINDLER PETR
TICHÁ VENDULA
VÁŇOVÁ JANA

VARGA MARTIN
VOZÁK ADAM
VYSLOUŽIL DAVID
ZAKIE MUNIR
ZAKIE SAMI
ZEMÁNKOVÁ ANETA

Četa E1A – třídní učitelka Mgr. Pavlína JANDLOVÁ velitel čety npor. Bc. Miroslav KLOS

DOSTÁL JAKUB
DUDEK MICHAL
HLOUŠEK DOMINIK
HOUŠKA PAVEL
JANETKA ŠTĚPÁN
KOTEK MARTIN

KRAVÁČEK TOMÁŠ
KUBEŠ ROMAN
KUNZ MAXIMILIÁN
LORENC JIŘÍ
MENCL TOMÁŠ
MIKULA DAVID

MRKOS TADEÁŠ
RYŠAVÝ LUKÁŠ
SYNOVEC ŠIMON ABRAHAM
TVARDEK VÁCLAV
ZATLOUKAL FILIP
ZÁTOPEK JAN

2. ročník

Četa C2A – třídní učitelka Mgr. Ivana JÍLKOVÁ velitel čety npor. Ing. Michal ŠMERÁK

BURDA JAN FRANTIŠEK
DOLEŽAL JAKUB
FORÉT RICHARD
HRTUS ROSTISLAV
KAŠPAROVÁ NATÁLIE
KEROUŠOVÁ ANETA
KOLAŘIKOVÁ VENDULA
KOMÍNEK VÍT

KUČKA JAN
MAIRYCHOVÁ SIMONA
NEŠPOR LUKÁŠ
PAVLŮ LIBOR
PODMALOVSKÝ PETR
ROUNOVÁ LINDA
ŘÍHOVÁ ADÉLA
STANĚK JAN

STOJKOVÁ VERONIKA
ŠPOK DAVID
ŠTĚPÁNEK JAN
VČULEK PETR
VÍT VOJTĚCH
ŽÍŽKOVÁ DOROTA DARINA

Četa C2B – třídní učitelka Mgr. Bedřiška SCHNEIDEROVÁ velitel čety npor. Bc. Richard PASÍRBEK

BEDNAŘÍK PETR
CSICSÓ PATRIK
FORMANOVÁ KATEŘINA
HAJSKÝ STANISLAV
HEJTMANCOVÁ MARIE
IVAN MARTIN

LOVĚTINSKÝ PAVEL
ONDRA PETR
POLÁČEK ŠTĚPÁN
SEDLÁK ŠIMON
STRNADOVÁ NELA
SUCHOPÁRKOVÁ ZUZANA

ŠKRABALOVÁ KAROLÍNA
ŠTĚCH PETR
TŮMA DANIEL
VALOUCH VIKTOR
VECEK JAN
VRÁŽEL DANIEL

Četa C2C – třídní učitelka RNDr. Iveta WILNEROVÁ velitel čety npor. Bc. Roman BRABEC

ANDREJČÁK MIKULÁŠ
ANTOŇ JAN
ČERMÁK FILIP
HEMZA MIROSLAV
HOFMAN MATYÁŠ
HORÁČEK MARTIN

HRNČÍŘ VOJTĚCH
CHMELÍK FILIP
KLEC MICHAL
KUTÁLEK ANTONÍN
LEHKÝ ADAM
LIBRA DAVID

MATHON JAN
MEZERA LUKÁŠ
MICHAJLUK ALBERT
PÁNOVEC PETR
PETEREK JAN
PETRÁŠ DAVID

Četa E2A – třídní učitel major Ing. et Ing. Ondřej KROPÁČEK velitel čety npor. Ing. Vojtěch BYRTUS

ADÁMKOVÁ ANEŽKA
BARTOŠ PATRIK
ČERMÁKOVÁ ZUZANA
ČERNOVSKÝ FILIP
FATĚNA MICHAL
FATKA VOJTĚCH
FOGLAR ALBERT
FOJTÍK JOEL
GRUNSKÝ FILIP

GULA MICHAL
JANOVSKÝ DOMINIK
JELÉNKOVÁ ADRIANA KAROLÍNA
KADLČÍKOVÁ NATÁLIE
KAREN MARTIN
KREJČÍ DOMINIK
LEUENBERGER NICOLAS
LUDÍN KRYŠTOF
MICHALEC ŠTĚPÁN

OLŠA PETR
PRCHAL ONDŘEJ
PROCHÁZKA FILIP
RICHTEROVÁ NICOLA
SUNKOVSKÝ RENÉ
VALENTA ROBIN
ZELENÝ JIŘÍ

3. ročník

Četa C3A – třídní učitelka PaedDr. Jana JAKUBCOVÁ
velitel čety npor. Bc. Jan ZAPLATIL

DOMESOVÁ TEREZA
HAUBER JAN
HAVLÍKOVÁ KAROLÍNA
JÄCKELOVÁ VIKTORIE
JANÍK MATYÁŠ
JIRÁSKO SEBASTIAN
JUHAS TADEÁŠ
KALVODA LIBOR

KAPRÁL JAN
KOLLERTOVÁ NELA
KURÉKOVÁ SARAH
KUROWSKI LUDVÍK
NEUMEISTER ADAM
NOVÁKOVÁ ANDREA
ONDRUCH BOŘEK
PAVLÍČKOVÁ MARKÉTA

ROZEHNAL LUKÁŠ
SILLY MAREK
TICHÝ PETR
TUREK MATOUŠ
UJFALUŠI MICHAL
VALENTA TOMÁŠ
ZITA JIŘÍ NICOLAS
ŽÁČEK MICHAEL

Četa C3B – třídní učitel Ing. Igor FABIAN
velitel čety npor. Bc. Marek POSPÍŠIL

BARTOŠ MARTIN
BEDNÁŘOVÁ KAROLÍNA
BÖHM PETR
DUŠEK JOSEF
FLÍČEK MICHAL
FRIDRICHOVÁ ŠÁRKA
GRACOVÁ LEONTÝNA

HAMPOVÁ JANA
HEILIG JAN
HRDLIČKA ONDŘEJ
HRDLIČKOVÁ ELIŠKA
KAŠPAROVSKÝ ADAM
KOCUREK MICHAL
KOLEČKÁŘ JONÁŠ

MARETHOVÁ MARIE
MUSIL MARTIN
PALIČKA ADAM
PATZÁK MARTIN
PLCH KRYŠTOF
POSTULKOVÁ ANNA
ŠÍPEK SEBASTIÁN JAROSLAV

Četa C3C – třídní učitel kpt. Ing. Petr HENDRYCH
velitel čety npor. Mgr. Bc. Petr VANDUCH

FEIT JAKUB
FIALOVÁ IVETA
GAVANDOVÁ VENDULA
KYSALA MAREK
LIPECKÝ DAVID
LOUBAL JAKUB

MANDL PETR
MĚSÍČEK JAN
MRLINOVÁ KAROLÍNA
PECHAN JAKUB
PILÁT RADEK
PONČA VÁCLAV

RŮŽIČKA KAREL
URBANČÍK TOMÁŠ
VAŇKOVÁ KRISTINA
VÍCHA DAVID
ZÝKA ERIK

Četa E3A – třídní učitelka Mgr. Gabriela OŠKEROVÁ
velitel čety npor. Mgr. Bc. Pavel POLÁŠEK

BEK DANIEL
BURIAN VLASTIMIL
CITTA VIKTOR
DOSTÁL ROBERT
FIŠEROVÁ MONIKA
HOUSER ZDENĚK
JAŠKA VÍT
KANTA JOSEF

KLÍMA PETR
KOVÁŘ ONDŘEJ
KUBINEC KAREL
KŮTEK KAREL
MAŠEK DANIEL
MÍČEK JONÁŠ KRYŠTOF
NOVOTNÝ ŠTĚPÁN
PAPEŽÍK MATĚJ

PÍŠTĚK TOMÁŠ
PRŮŠA JAN
ROSENDORFSKÝ DOMINIK
SEMERÁD MATĚJ
SKOPAL RADIM
VANIŠ DAVID
VÁVRA JAN
VRÁNA KRYŠTOF

4. ročník

Četa C4A – třídní učitelka RNDr. Zuzana MACHÁČKOVÁ velitel čety kpt. Mgr. Karel BURIAN

AMBROŽOVÁ ERIKA
BLAŽEJOVSKÝ DANIEL
ČÍŽEK JAN
FÁRA ONDŘEJ
FOLTANOVÁ KLÁRA
JILÍK MAXIM
HOŘAVA FRANTIŠEK
KOTRLA JAN

KREJČÍ TOMÁŠ
LUDVÍK ANDREJ
MOLNÁROVÁ KATEŘINA
MUDROVÁ EMA
MUTLOVÁ KAROLÍNA
PADRNOSOVÁ ALENA
PANOVSKÝ PAVEL
ŠUTKA JOSEF

ŠVOMOVÁ VERONIKA
TUREK DAVID
VEJNAROVÁ ADÉLA
VORÁČOVÁ PETRA
VRANOVÁ VALERIE
ZÁMEČNÍK MATĚJ
ZICHOVÁ ANNA
ŽDÁNSKÁ MARTINA

Četa C4B – třídní učitelka npor. Mgr. Olga JURÁNKOVÁ velitelka čety npor. Mgr. Martina Sofie HALÍKOVÁ

BALÁZS DANIEL
BARTOŇOVÁ IVA
BLAŽEK MARTIN
BUREŠ MARTIN
ČAŇO PETR
DOLEŽALOVÁ ŠTĚPÁNKA
FEJFAR PETR
HOLUB MATĚJ

HRDLÍČKA ONDŘEJ
CHLÁDKOVÁ KAROLÍNA
JELÍNEK JAROSLAV
JUROVÁ ŽANETA
KNĚŽOUR JAKUB
KOHLETOVÁ ELIŠKA
KVARDA MIROSLAV
MALINOVÁ ANETA

MICHÁLKOVÁ TEREZA
NETUŠIL NICOLE
PAJUREK TOMÁŠ
SEIFERT MIKULÁŠ
SLAVOTÍNEK KRYŠTOF
TOMANOVÁ TEREZA
VÁLKOVÁ MILENA
ZÁVODNÝ JAKUB

Četa C4C – třídní učitelka RNDr. Hana NEČASOVÁ velitel čety npor. Mgr. František ŠKABRAHA

BÁR TOMÁŠ
BARÁŠEK MICHAEL
ČERVENÝ MICHAL
DOUPOVEC LUKÁŠ
FADRŇÝ VOJTĚCH
FRANĚK TOMÁŠ

HALAVIN JAKUB
HAMPL PETR
KALOUSEK ONDŘEJ
KLÍMEK TOMÁŠ
KOHOUTEK JOSEF
KOVARÍK MARIAN

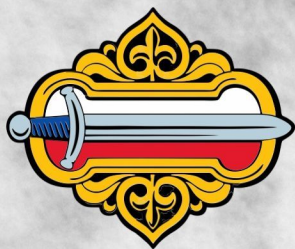
MANDOK TEODOR
PEKKALA JAN
SEMANČÍK RADEK
SKOKAN JAKUB
STRAKOŠ TOMÁŠ
TARAN FRANTIŠEK

Četa E4A – třídní učitel Ing. Bc. Miloslav ŠPLÍCHAL velitel čety npor. Bc. Vlastimil OUZKÝ

BABOUČEK MICHAL
BENEŠ LUKÁŠ
BERAN THEODOR
ČECHOVÁ ŠTĚPÁNKA
DOSPĚL DANIEL
FATĚNA MARTIN

FOJTÍK RUBEN
KOLÁŘ PETR
MRÚZ PETR
NOVOTNÁ PAVLA
PITRO DENIS
POSPÍŠIL DOMINIK

SEMRÁD PETR
SLOVÁČEK ONDŘEJ
SMUTNÝ ROBERT
VOLNÝ ONDŘEJ

**Vojenská střední škola a Vyšší odborná škola
Ministerstva obrany v Moravské Třebové**

**Jevičská 937/7
571 01 Moravská Třebová**

**tel: 973 274 200
e-mail: info@vsmat.cz**

**www.vsmat.cz
VSŠ a VOŠ MO, 2020**

Vytiskl Vojenský historický ústav Praha, květen 2020